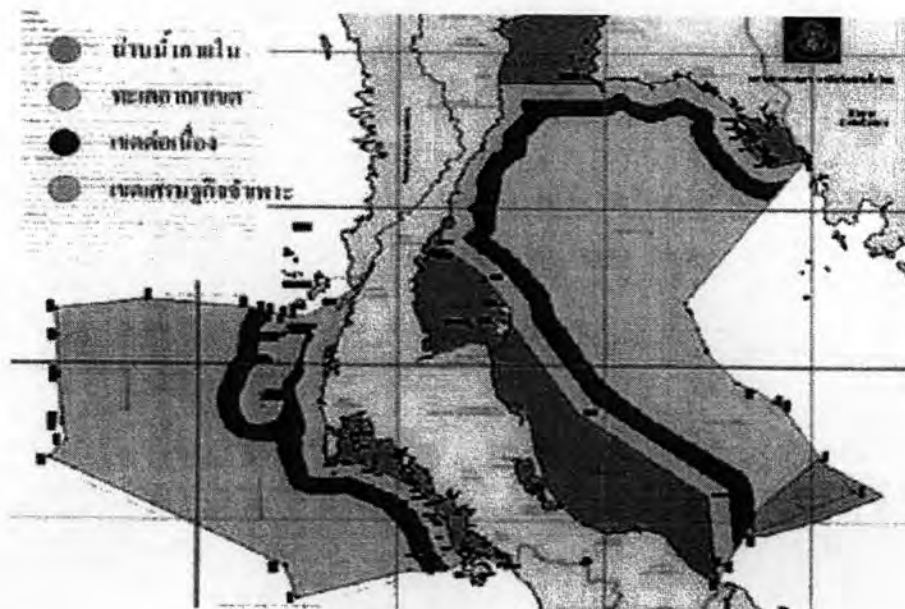

บทที่ 3

ประเทศไทยกับการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ปัจจุบันนี้ เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าทะเลนั้นมีประโยชน์มากมายนานัปการต่อประเทศไทย นอกจากใช้เป็นเส้นทางคมนาคมหลักในการขนส่งสินค้า และแหล่งจับสัตว์น้ำแล้ว ทะเลยังเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ อันได้แก่ น้ำมัน ก๊าซ และแร่ต่างๆ ซึ่งมีมูลค่ามหาศาลอันไม่อาจประเมินได้ นอกจากนี้ ในด้านความสวยงาม และอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ บริเวณชายฝั่งทะเล พื้นที่ท้องทะเล และบริเวณเกาะต่างๆ ได้สร้างแหล่งท่องเที่ยวที่น่ายินดีเข้าสู่ประเทศ และท้องถิ่นจนกลายเป็นรายได้หลักของประเทศไทยเช่นกัน ดังนั้น เราจึงจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงการกระทำต่างๆ อันมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในทางทะเลของประเทศไทย ซึ่งมีมากมายหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัด การกระทำการแบ่งแยกดินแดน การปล้นในทะเล หรือแม้กระทั่งการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลเป็นลำดับต้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับความปลอดภัยของบุคคล และความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลไม่ว่าจะเป็นเรือของทางราชการ หรือแม้กระทั่งภาคเอกชน

รูปภาพที่ 1 ลักษณะน่านน้ำของประเทศไทย

จากรูปภาพที่ 1 ได้แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีอาณาเขตติดทะเล อีกทั้งยังมีทะเลล้อมรอบทั้งสองด้าน โดยอาณาเขตทางทะเลฝั่งอ่าวไทยยาวถึง 1,878 กิโลเมตร และอาณาเขต

ทางทะเลฝั่งอันดามันยาวถึง 937 กิโลเมตร รวมความยาวทั้งสิ้น 2,815 กิโลเมตร หรือประมาณ 80,000 ตารางกิโลเมตร¹ รวมทั้งอาณาเขตทางทะเลของประเทศไทยถือเป็นอาณาเขตทางทะเลที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัย เนื่องจากในปัจจุบันพื้นที่ทะเลอาณาเขตของภูมิภาคประเทศแถบตะวันออกเฉียงใต้ยังคงมีการกระทำอันเป็นโจรสลัด หรือการปล้นในทะเลเกิดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งนับวันจะยิ่งมีเพิ่มมากขึ้น และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยจะเห็นได้จากรายงานในปี 1991 ขององค์การทางทะเลระหว่างประเทศที่แจ้งว่ามีการการกระทำอันเป็นโจรสลัดในทะเลสูงถึง 107 ครั้ง และมีจำนวน 88 ครั้งที่เป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัดภายในทะเลในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้ การกระทำในลักษณะดังกล่าวนี้ยังไม่มีแนวโน้มที่จะลดลง เห็นได้จากสถิติในปี 2003 องค์การทางทะเลระหว่างประเทศได้รายงานถึงการกระทำอันเป็นโจรสลัดถึงจำนวน 445 ครั้ง และเป็นการกระทำที่

¹ การแบ่งเขตทางทะเลของประเทศไทยแบ่งโดยอ้างหลักของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ 3 (United Nations Convention on the Law of the Sea : UNCLOS III) โดยมีการกำหนดเส้นฐานตรงในทะเลฝั่งอันดามัน และอ่าวไทย ดังนี้

(1) เส้นฐานตรงบริเวณที่ 1 เส้นฐานตรงบริเวณที่ 1 ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทยครอบคลุมเกาะ และฝั่งจังหวัดจันทบุรี จนถึงจังหวัดตราด โดยเริ่มตั้งแต่เขตจันทบุรีโอบรอบนอกแนวน้ำลัดของเกาะช้างน้อย หินราบ หินลูกบาศก์ เกาะรัง หินบางเป้า เกาะกูด ปลายด้านใต้ แล้วเข้ามาที่ชายแดนประเทศไทย-ประเทศกัมพูชาที่ 73 บริเวณชายฝั่งแหลมสารพิย

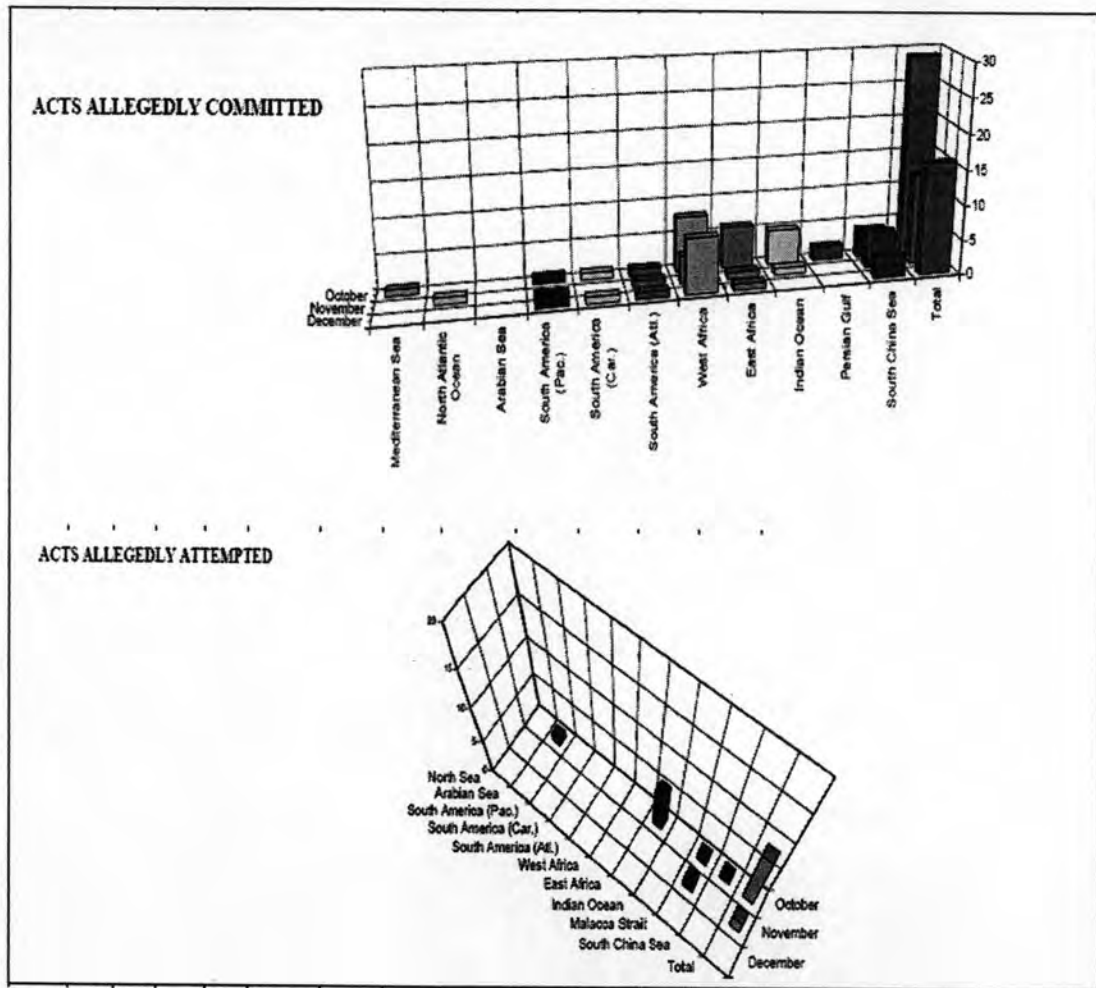
(2) เส้นฐานตรงบริเวณที่ 2 เส้นฐานตรงบริเวณที่ 2 ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยครอบคลุมเกาะ และฝั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นมาจากเขตจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรอบนอกแนวน้ำลัดของเกาะร้านโก เกาะร้านเป็ด เกาะไข่ เกาะจระเข้ หินหลักงาม หินเต่า เกาะพัง เกาะกงออก เกาะมัดหลัง เกาะสมุย หินอ่างวัง เกาะราบ และเข้าบรรจบฝั่งที่แหลมหน้าถ้ำ จังหวัดชุมพร

(3) เส้นฐานตรงบริเวณที่ 3 เส้นฐานตรงบริเวณที่ 3 อยู่ทางด้านนอกทะเลอันดามัน เริ่มตั้งแต่ตอนใต้สุดของจังหวัดภูเก็ต โดยผ่านรอบน้ำลัดของเกาะไม้ท่อน เกาะไก่ เกาะปีติะนอก เกาะหมา เกาะลันตาใหญ่ เกาะไหง เกาะกระดาน เกาะกวาง เกาะบุเหลา หินแมว เกาะตุลู้ยใหญ่ เกาะดาไบ เกาะอาย่า หินออสบอน เกาะตะรุเตา หินใบ เกาะโกยใหญ่ เกาะลิมา เกาะคูนิง และเข้าบรรจบฝั่งที่หลักเขตแดนประเทศไทย-ประเทศมาเลเซีย หลักที่ 1 ที่ผาขาว จังหวัดสตูล

(4) เส้นฐานตรงบริเวณที่ 4 เส้นฐานตรงบริเวณที่ 4 เป็นเส้นฐานตรงที่มีพื้นที่น่านน้ำภายในต่อเชื่อมกับเส้นฐาน ตรงบริเวณที่ 2 โดยเริ่มตั้งแต่ของของเกาะกงออก ซึ่งเป็นจุดฐานจุดหนึ่งหนึ่งของเส้นฐานตรงบริเวณที่ 2 โดยอยู่ทางตอนใต้ของเกาะสมุย จากนั้นลากผ่านด้านนอกของเกาะโลซิน เข้าบรรจบฝั่งที่หลักเขตแดนประเทศไทย-ประเทศมาเลเซีย บริเวณปากแม่น้ำโกลก

เกิดขึ้นในทะเลแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถึง 187 ครั้งทีเดียว² ทั้งนี้ การโจมตีในรูปแบบของการกระทำอันเป็นโจรสลัดนั้นมักจะเกิดขึ้นกับประเทศที่เป็นประเทศในลักษณะหมู่เกาะ เช่นประเทศอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ รวมทั้งประเทศในคาบสมุทร เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และตอนใต้ของประเทศไทย ทั้งนี้สามารถที่จะพิจารณาลักษณะ และภูมิภาคที่ได้รับผลกระทบอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือได้จากแผนภูมิข้างล่างนี้³

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงจำนวนในการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทะเล (ปี ค.ศ. 2007)

² สุรศักดิ์ ทองเพชร. ผู้ร้ายในช่องแคบมะละกา : โจรสลัด หรือผู้ก่อการร้าย. กระแสอาชญวิทยา ปีที่ 2 ฉบับที่ 16 (พฤษภาคม 2548) หน้า 29

³ Number of ships and lives lost due to piracy and armed robbery and number of such incidents against ships engaged on international voyages, IMO Document C 96/5(a) based on MSC.4/Circ.81 and earlier annual reports in the same series available at www.oceansatlas.com

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันประเทศไทย และภูมิภาคใกล้เคียง เช่นบริเวณช่องแคบมะละกาซึ่งเป็นช่องแคบที่มีการขนส่งน้ำมันเป็นจำนวนมากถึง 2,500 แท็งก์ อันเป็นจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของปริมาณน้ำมันของทั่วทั้งโลก และเป็นบริเวณที่มีการเดินเรือต่อวันมากถึงจำนวน 300 ลำ⁴ และสามารถที่จะพบเห็นการกระทำที่มุ่งกระทำการละเมิดต่อเรือที่เดินเรืออยู่ในหลายๆ กรณี

กรณีที่ 1 เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2544 หมวกเรือลาดตระเวนชายแดน กองเรือภาคที่ 1 กองเรือยุทธการ ได้รับแจ้งว่าพบเรือเร็วติดเครื่องท้ายไม่ปรากฏสัญชาติกำลังทำการปล้นเรือประมง ชื่อ “จรูญรัตน์” โดยจุดเกิดเหตุอยู่บริเวณระยะห่างจากปลายแหลมเทียน เกาะกูด จังหวัดตราด ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ 10 ไมล์ ซึ่งอยู่ภายในเขตน่านน้ำของประเทศไทย

ภายหลังได้รับแจ้ง เรือหลวงตากใบซึ่งขณะนั้นกำลังออกเรือจากอ่าวใหญ่ เกาะกูด เพื่อลาดตระเวนจึงเข้าทำการช่วยเหลือเรือประมงลำดังกล่าวอย่างเร่งด่วน พร้อมกันนั้นเรือตรวจการ ต. 226 ได้ออกเรือจากคลองสน อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด เพื่อเข้าร่วมในการค้นหาโดยประสานงานการติดตามกับหน่วยปฏิบัติการเกาะกูด และหน่วยเรดาห์ตรวจการเฉพาะกิจนาวิกโยธิน 182 ซึ่งหน่วยเรดาห์ได้ตรวจพบเรือต้องสงสัยประมาณ 4 ลำ กำลังวิ่งหนีเข้าปากคลองสนามควาย จังหวัดเกาะกง ประเทศกัมพูชา เรือหลวงตากใบจึงได้แล่นติดตามเป้าหมายอย่างกระชั้นชิดไปจนสุดเขตน่านน้ำไทย บริเวณปากคลองสนามควาย และได้ทำการแสดงตนเพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับทราบ

กรณีที่ 2 กรณีนี้ กองทัพเรือภาคที่ 2 สงขลา ได้รับการประสานขอความช่วยเหลือจากเรือประมงที่ทำการประมงอยู่ในเขตน่านน้ำทะเลอ่าวไทย ชื่อ “เรือชนคด” ว่าเรือลำดังกล่าวได้ถูกโจรสลัดเข้าปล้น และโจมตี รวมทั้งฆ่าบุคคลบนเรือจนถึงแก่ชีวิตขณะที่เรือทำการประมงในเขตรอยต่อน่านน้ำของสองประเทศ คือ ประเทศไทย และประเทศมาเลเซีย พร้อมกับยึดเรือ และควบคุมลูกเรือเอาไว้ทั้งหมด จำนวน 3 คน

กองทัพเรือภาคที่ 2 จึงได้ดำเนินการส่งเรือหลวงแกลง และเรือของตำรวจน้ำ 808 ออกค้นหาเพื่อทำการช่วยเหลือเป็นกรณีเร่งด่วน โดยการช่วยเหลือดังกล่าวได้ช่วยลูกเรือทั้งหมดเอาไว้ได้อย่างปลอดภัย และเรือหลวงแกลงได้นำเรือชนคด พร้อมลูกเรือกลับเข้าฝั่งที่จังหวัดนราธิวาสได้อย่างปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ในระหว่างที่เจ้าหน้าที่ได้เข้าช่วยเหลือนั้น กลุ่มผู้กระทำการอันเป็นโจรสลัดได้สละเรือหนี พร้อมกับยึดเรือประมงเวียคนาม และหนีเข้าไปยังเขตพัฒนาร่วมเจดีเอ

⁴ United Nations . Asean’s contribution to regional efforts in counter terrorism . <http://www.un.org> : Asian Secretariat, 2005

ผลจากการปฏิบัติการดังกล่าวทำให้เรือประมงไทยได้รับความปลอดภัย ทรัพย์สินต่างๆ ไม่มีการสูญหาย และสามารถผลักดันเรือที่ทำการปล้นออกนอกเขตน่านน้ำไทยได้⁵

เหตุการณ์อันเป็นการก่อให้เกิดความไม่สงบต่อเรือประมงสัญชาติไทย และการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลที่กระทำลงภายในเขตอำนาจของประเทศไทย หรือภายในอาณาเขตของประเทศไทยยังมีอีกมากมาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวได้ส่งผลให้ประเทศไทยเริ่มหันมาพิจารณาและมองถึงปัญหาต่างๆ ที่มีมาในอดีต เพื่อที่จะแก้ไข และเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคต

ดังนั้นในบทที่ 3 นี้จะกล่าวถึง กรณี หรือข้อพิจารณาหากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ในแง่มุมต่างๆ โดยจะได้กล่าวในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. ผลกระทบจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลที่มีต่อประเทศไทย
2. นโยบายของประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล
3. สาเหตุของประเทศไทยในการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ
4. ผลกระทบ และข้อดี ข้อเสียหากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

1. ผลกระทบจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลที่มีต่อประเทศไทย

การค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยในปัจจุบันอาศัยการขนส่งทางทะเลเป็นสิ่งสำคัญ โดยประเทศไทยนั้น การค้าที่อาศัยการขนส่งทางทะเลคิดเป็นอัตราร้อยละ 90 ของการค้าระหว่างประเทศทั้งหมด⁶ ดังนั้นการขนส่งทางทะเลจึงเป็นหนทางในการทำธุรกิจที่สำคัญอย่างยิ่งของประเทศไทย

⁵ กองทัพเรือ. ข่าวกองทัพเรือ. <http://www.navy.mi.th>. กรุงเทพฯ : กองทัพเรือ, 2544

⁶ ไชยศ ไชยมั่นคง . บทบาทของเรือพาณิชย์ไทย. วารสารการพาณิชย์นาวี ปีที่ 14 ฉบับที่

อย่างไรก็ตาม ในเบื้องต้นได้กล่าวไปแล้วว่าการเดินเรือของประเทศไทยในปัจจุบันนี้ประสบปัญหา และเกิดความไม่ปลอดภัยที่เกิดจากกลุ่มผู้ก่อการร้าย หรือกลุ่มต่างๆ ที่กระทำการอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ไม่ว่าจะเป็นการลำเลียงส่งของผิดกฎหมาย อาทิ ยาเสพติด อาวุธสงคราม น้ำมันเถื่อน และสินค้าหนีภาษี การกระทำการอันเป็นโจรสลัด การเข้าจับปล้นเรือสินค้า หรือแม้กระทั่งการกระทำในลักษณะต่างๆ ที่มุ่งกระทำหรือเจตนากระทำต่อเรือที่กำลังเดินทะเล และสิ่งปลูกสร้างต่างๆ สำหรับการใช้ในกิจการ หรือเกี่ยวเนื่องกันกับก๊าซธรรมชาติ หรือฐานสำรวจปิโตรเลียม แทนจุดเจาะน้ำมันที่ตั้งอยู่ที่บริเวณอ่าวไทย⁷ อย่างไรก็ตาม ตามที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วว่าพื้นที่ หรืออาณาเขตทางทะเลของไทย และเขตที่เกี่ยวข้องกับทะเลของไทยนั้นมีอยู่มากมายหลายแห่ง ดังนั้นพื้นที่เสี่ยงต่อการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล หรือกลุ่มผู้ก่อการร้ายทางทะเลจึงไม่จำกัดอยู่แค่บริเวณอ่าวไทย หรือฝั่งอันดามันเท่านั้น ทั้งนี้ ให้รวมไปถึงท่าเรือที่อยู่ห่างไกลชายฝั่ง ไม่ว่าจะเป็นท่าเรือกรุงเทพฯ ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือสงขลา ท่าเรือภูเก็ต และเขตอุตสาหกรรมซึ่งตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย เช่นนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง⁸ ด้วย

และจากปัญหา และการกระทำในลักษณะต่างๆ ก็ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในด้านต่างๆ เป็นอันมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านสังคม และความมั่นคง และปัญหาในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยทางทะเล

จากที่ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นแล้วว่า การเดินเรือทางทะเล หรือการขนส่งทางทะเลนั้นมีอัตราส่วนค่อนข้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ การขนส่งในประเภทอื่นๆ ดังนั้นหากการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายทางทะเลมุ่งกระทำต่อเรือเดินทะเลจำนวน หรือสัดส่วนมากยิ่งขึ้นก็จะยิ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจในภาคต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1.1.1 ผลกระทบต่อผู้ประกอบการด้านต่างๆ

ในกรณีที่การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายได้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และต่อเนื่องในทะเลภายในอาณาเขต หรือสิทธิอธิปไตยของประเทศไทย หรือแม้กระทั่งเกิดขึ้นในเขตภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก เหตุการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ อาทิ

⁷ Suriya Pomsuriya. Maritime Terrorism: Thailand's Perspective. <http://www.observerindia.com>: Royal Thai Navy, 2002

⁸ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 7

(ก) อัตราราคาค่าระวางเรือ / ค่าขนส่งที่สูงขึ้น

เมื่อการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล หรือการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น เหตุการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลโดยตรงกับผู้ประกอบการการเดินเรือทางทะเลระหว่างประเทศ เพราะผู้เป็นเจ้าของเรือ หรือผู้ประกอบการการขนส่งย่อมต้องระวังในความปลอดภัยอันไม่อาจคาดเดาได้จากกลุ่มผู้ไม่หวังดี ทั้งนี้สิ่งเดียวที่จะป้องกันความปลอดภัยได้ ก็คือการประกันภัยเรือขนส่งของตน หากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายมากขึ้นเท่าใด ความจำเป็นในการทำประกันภัยก็ย่อมมีมากขึ้นเท่านั้น และเมื่อความคุ้มครองในการประกันภัยมากขึ้นเท่าใด ต้นทุนในการดำเนินการขนส่งระหว่างประเทศ หรือแม้กระทั่งต้นทุนในการดำเนินการของแต่ละผู้ประกอบการ หรือต้นทุนของแต่ละบริษัทก็ยิ่งสูงขึ้นตามลำดับไปด้วย

ในมุมมองของผู้ประกอบการในธุรกิจประเภทขนส่งทางทะเล หรือให้บริการในการขนส่งต่อเนื้อระหว่างประเทศ⁹ ได้มีความเห็นว่าการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล หรือการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายย่อมส่งผลโดยตรงกับบริษัทฯ และการดำเนินธุรกิจ โดยตรง เนื่องจากบริษัทต้องรับภาระ และความเสี่ยงภัยจากการกระทำดังกล่าว โดยไม่สามารถที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าได้เลย และหากมีความเสียหายเกิดขึ้น ผู้ประกอบการย่อมไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงไม่รับผิดชอบในกรณีดังกล่าวได้

(ข) จำนวนผู้ใช้บริการการขนส่งทางทะเลที่ลดน้อยลง

การบริการการขนส่งระหว่างประเทศทางทะเลนั้น ส่วนหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมากในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ หรือผู้ประกอบการนั้น ก็เนื่องจากการขนส่งทางทะเลเป็นวิธีการขนส่งที่ประหยัด โดยสามารถที่จะขนได้ในครั้งละปริมาณมากๆ รวมทั้งเป็นการขนส่งที่สามารถทำได้โดยเสรี เนื่องจากเรือของประเทศใดก็ตามสามารถที่จะเข้ามาขนส่งสินค้าในประเทศไทยอย่างไรก็ได้ และในทางกลับกัน เรือของประเทศไทยก็สามารถที่จะเข้าท่าที่ประเทศอื่นเพื่อทำการขนถ่ายสินค้าในประเทศอื่นๆ ได้

อย่างไรก็ตาม หากว่าอัตราค่าขนส่งระหว่างประเทศทางทะเลได้มีอัตราสูงขึ้นอันมีสาเหตุมาจากการกระทำต่างๆ อันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล หรือการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายดังที่ได้กล่าวไปแล้วในข้อ (ก) ในกรณีดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจใช้บริการของกลุ่มผู้นำเข้า และส่งออกสินค้าทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศด้วย โดยกลุ่มผู้ใช้บริการอาจจะพิจารณาการขนส่ง หรือหันไปใช้บริการในการ

⁹ นลิน วิภูษณมั่งคละ . กรรมการบริหาร บริษัทซีบีร่า ทรานส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด . สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2551

ขนส่งสินค้าในรูปแบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่การขนส่งทางทะเลแทน ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งโดยทางรถยนต์ การขนส่งโดยทางรถไฟ หรือแม้กระทั่งการขนส่งสินค้าทางเครื่องบิน

และการที่ผู้ใช้บริการเดิน หรือผู้นำเข้า-ส่งออกนี้หันไปใช้บริการการขนส่งในรูปแบบอื่นแทนนั้น ได้ส่งผลกระทบต่อบริษัท หรือผู้ประกอบการโดยตรง เนื่องจากหากผู้ใช้บริการลดน้อยลงอาจส่งผลต่อเนื่องทำให้บริษัทผู้ให้บริการขนส่งทางทะเลขาดสภาพคล่องทางการเงิน และไม่สามารถดำรงอยู่ได้ในที่สุด

(ค) รายได้ของประเทศอันเกิดจากการท่องเที่ยวลดน้อยลง

เนื่องมาจากการ โจมตีเรือรบ หรือเรือสินค้าในปัจจุบัน บางครั้งอาจทำได้ยาก เนื่องจากเรือดังกล่าวมักมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และอาวุธที่พร้อมจะใช้เพื่อป้องกันตนเองจากการถูกโจมตี ดังนั้นเป้าหมายใหม่ที่กลุ่มผู้กระทำการอันเป็นการก่อการร้ายมุ่งกระทำให้เกิดความเสียหายก็คือกลุ่มนักท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นกลุ่มคนที่ต้องการเข้ามาพักผ่อน ดังนั้นจึงไม่มีการระวางตัว ไม่พกอาวุธ และโดยส่วนมากเรือที่บรรทุกนักท่องเที่ยวนั้นจะไม่มีเทคโนโลยีในลักษณะ หรือขั้นสูงพอที่จะต่อสู้กับผู้ก่อการร้ายได้

ดังนั้นหากในปัจจุบันการก่อการร้ายหันเหทิศทางไปกระทำต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวมากขึ้นแล้ว การท่องเที่ยวขอมที่จะได้รับผลกระทบโดยตรง เนื่องจากหากนักท่องเที่ยวขาดแล้วกับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับตนแล้ว นักท่องเที่ยวก็จะหลีกเลี่ยงมาท่องเที่ยวที่ประเทศเสี่ยงภัย และเมื่อใดก็ตามที่ประเทศไทยกลายเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยสำหรับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล รายรับของประเทศไทยอันเกิดจากการท่องเที่ยวซึ่งเป็นรายได้หลักทางหนึ่งของประเทศไทยซึ่งมีอัตรา และจำนวนสูงขึ้นทุกปีๆ นั้นลดน้อยลงไป

1.1.2 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม

การกระทำอันเป็นความไม่สงบทางทะเลซึ่งเป็นการกระทำของกลุ่มผู้ก่อการร้ายที่มุ่งกระทำต่อเรือ และสิ่งปลูกสร้างถาวรทั้งบนไหล่ทวีปและท้องทะเล นั้นย่อมส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนในสาขาที่เกี่ยวข้อง ดังเช่นกรณีการตัดสินใจด้านการลงทุน ของกลุ่มบริษัทปตท.สผ. ซึ่งได้เปิดเผยแล้วว่า การลงทุนระยะ 5 ปี ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2548 – 2552 จะมีมูลค่าประมาณ 133,800 ล้านบาท โดยเน้นการพัฒนาสร้างฐานการผลิต ฐานขุดเจาะจำนวน 3 ฐาน และพิจารณาเจาะหลุมอีก 20 หลุม ในอ่าวไทย และโครงการ MT JDA¹⁰ ซึ่งหากว่าการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และทวีความรุนแรงแล้ว การตัดสินใจที่จะลงทุนในกลุ่ม

¹⁰ ถูงเงิน จงรักชอบ . กรณีภาคใต้ของไทย : การก่อการร้ายทางทะเล . <http://www.marinethai.com> , 2549

พลังงานดังกล่าวอาจต้องชะลอไปเรื่อยๆ เนื่องจากการลงทุนในแต่ละด้านย่อมต้องอาศัยเงินทุนเป็นจำนวนมาก และหากมีความเสียหายเกิดขึ้น ผู้ที่อยู่ในภาวะเสี่ยงภัยนั้นก็คือผู้ประกอบการ หรือผู้เป็นเจ้าของเงินทุนนั่นเอง

1.2 ผลกระทบด้านสังคมอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยทางทะเล

การกระทำอันเป็นการก่อการร้าย ไม่ว่าจะเป็นการก่อการร้ายบนบก หรือการก่อการร้ายในท้องทะเลนั้นล้วนแต่เป็นการกระทำที่มุ่งเน้นที่จะกระทำต่อบุคคลผู้บริสุทธิ์ซึ่งเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วม หรือรู้เห็นในทางการเมือง และมักเป็นประชาชนผู้บริสุทธิ์

ดังนั้น หากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายนั้น ได้เข้าโจมตี และมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มมากยิ่งขึ้น การกระทำดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อความรู้สึกรังเกียจของประชาชนที่มีถิ่นที่อยู่ และอาศัยในบริเวณที่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ซึ่งประกอบไปด้วยอ่าวไทย และทะเลฝั่งอันดามันที่เป็นทะเลอาณาเขตของประเทศไทยทั้งทางฝั่งตะวันตก และฝั่งตะวันออก ตามลำดับ และเมื่อประชาชนเกิดความไม่มั่นใจในความปลอดภัยก็จะส่งผลกระทบตามมาอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

1.2.1 ปัญหาการว่างงานของประชาชน

เมื่อประชาชนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล หรือได้รับผลจากการโจมตีของกลุ่มที่มุ่งกระทำการอันก่อให้เกิดความเสียหายเริ่มหวาดกลัว และหวาดระแวงที่จะประกอบอาชีพ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยจะประกอบอาชีพประมง ประชาชนกลุ่มนี้อาจจะเลิกอาชีพประมงดังกล่าว และหันไปประกอบอาชีพอื่นซึ่งตนเองเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงน้อยกว่า เช่น การทำงานก่อสร้าง การทำงานอื่นๆ ในเมือง

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงอาชีพ ในปัจจุบันนี้ไม่สามารถทำได้ง่ายนัก เนื่องจากปัจจุบันมีผู้ว่างงานอยู่แล้วเป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากประชาชนที่เลิกทำอาชีพประมง ก็จะอยู่ในข่ายเสี่ยงที่จะตกงาน และว่างงาน อันจะส่งผลกระทบต่อเรื่องไปยังรายได้ของครอบครัวที่อาจจะไม่พอใช้ และกลายเป็นปัญหาสังคมต่อเนื่องไปไม่มีที่สิ้นสุด

1.2.2 ปัญหาการย้ายถิ่นที่อยู่ของประชาชน

ความหวาดกลัว และ ไม่มีมั่นใจที่จะอยู่อาศัยในบริเวณชายฝั่งทะเล หรือบริเวณอื่นที่เป็นเขตเสี่ยงภัยต่อการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล และการกระทำที่มุ่งโจมตีให้เกิดความเสียหายนั้นก็อาจทำให้ประชาชนอพยพออกจากพื้นที่ หรือบริเวณเดิมที่ตนเคยอยู่เพื่อหาที่ตั้งรกรากในการอยู่อาศัย และประกอบอาชีพใหม่ และการย้ายถิ่นที่อยู่นั้นอาจทำให้ประชาชนนั้น

ไปกระจุกแน่นอยู่ในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง และเกิดปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นการต่อเนื่อง

1.3 ผลกระทบด้านความมั่นคง และการทหารอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยทางทะเล

ปัจจุบัน การคุกคามในรูปแบบของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายมีมาก และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น แม้แต่ในส่วนของ การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล และการกระทำในลักษณะอื่นๆ อันเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และสิ่งปลูกสร้างถาวรที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งก็มีจำนวนมากยิ่งขึ้นเช่นกัน และการกระทำในลักษณะดังกล่าวข้างต้นก็ย่อมที่จะส่งผลกระทบต่อกิจการด้านการทหารของประเทศไทย และความมั่นคงของชาติ ดังนี้

1.3.1 การเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการเพื่อป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลของฝ่ายทหาร

การดำเนินการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลนี้ หน่วยงานด้านการทหาร ได้มีการดำเนินการ ดังนี้

- (ก) เพื่อเป็นการง่าย และก่อให้เกิดความสะดวกในการดำเนินการ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการปกป้อง และรักษาอธิปไตยของชาติ การป้องกันเขตแดนทางทะเล และการสนับสนุนการดำเนินการในเขตน่านน้ำไทยได้แบ่งส่วนทะเลของประเทศไทยออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนเหนือของบริเวณทะเลอ่าวไทย ส่วนใต้ของทะเลบริเวณอ่าวไทย และส่วนทะเลบริเวณฝั่งอันดามัน โดยทหารเรือซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินการนี้จะทำการปกป้องผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ไม่ว่าจะเป็นท่อก๊าซ ท่อน้ำมัน ฐานขุดเจาะ และสิ่งปลูกสร้างที่อยู่บริเวณอ่าวไทย และท้องทะเลเขตชายฝั่งอยู่ตามเขตที่กำหนด รวมทั้งจัดให้มีการฝึกในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกการเจรจากับผู้ก่อการร้าย การฝึกการทำงานเป็นทีม รวมทั้งการฝึกกับอาวุธที่มีความสามารถ และอาวุธที่ทันสมัย เพื่อให้เหมาะสมหากเกิดสถานการณ์จริงขึ้น¹¹
- (ข) ทำการมอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งก็คือ ศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล (สรชล.) เป็นผู้ประสานความร่วมมือใน

¹¹ อารัญ เจียมอยู่ . บทบาทกองทัพเรือในการปราบปรามการก่อการร้าย . <http://www.navy.mi.th> : กองทัพเรือ, 2549

ส่วนของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ประสานการเข้าร่วม และระงับเหตุ เบื้องต้นในกรณีที่มีการก่อการร้ายทางทะเลเกิดขึ้น¹²

1.3.2 หน่วยงานทางด้านการทหารจะต้องจัดเตรียมงบประมาณเพิ่มเติมในการป้องกัน และต่อต้าน การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล เพื่อให้การต่อสู้ และป้องกันนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3.3 ความมั่นคงของชาติอาจสั่นคลอน เนื่องจากกลุ่มผู้กระทำการอันเป็นการก่อการร้ายมักแฝงตัว เข้ามาในประเทศไทยเพื่อใช้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง หรือเป็นฐานในการซ่อนสมุ หรือวางแผน ในการดำเนินการเพื่อกระทำการอันเป็นการก่อการร้ายซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความเสียหาย โดยที่เราไม่สามารถป้องกันได้อย่างทันทั่วถึง

1.4 ผลกระทบด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อ ความปลอดภัยทางทะเล

หากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล หรือการกระทำอันเป็นการมุ่งเพื่อ คุ้มครองความปลอดภัย และสวัสดิภาพของเรือ ลูกเรือ และสิ่งปลูกสร้างบนบริเวณไหล่ทวีปมีมาก ขึ้นๆ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีมาตรการมาดำเนินการกับกลุ่มผู้กระทำความผิดทั้งหลายนี้ อีก ทั้งยังต้องมีมาตรการที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเพื่อมาดำเนินการป้องกัน และต่อต้านการ กระทำดังกล่าวเพื่อมิให้มีความเสียหายเกิดขึ้นมากเกินกว่าที่จะยอมรับได้

อย่างไรก็ตามปัญหาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เป็นผลมาจากการ กระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล หรือการกระทำอันมีลักษณะมุ่งให้เกิดความเสียหายในท้อง ทะเลนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะที่ต่างชาติ หรือนานาประเทศไม่ให้ความไว้วางใจประเทศไทยใน นโยบาย หรือการออกกฎหมายมาเพื่อบังคับใช้ และอาจส่งผลให้ต่างชาติ เช่น ประเทศ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ หรือชาติอื่น เริ่มเข้ามาแทรกแซงการดำเนินการเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อ การร้ายของประเทศไทยได้

2. นโยบายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล

การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายซึ่งถือเป็นการกระทำอันเป็นศัตรูของมนุษยชาติ และมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชนทั่วโลก¹³ ในปัจจุบันได้เกิดขึ้นทั้งทางบก

¹² น. ายกรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบตามมติของคณะกรรมการอำนวยการ และประสาน การปฏิบัติตามนโยบายความมั่นคงแห่งชาติทางทะเลที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2547

ทางทะเล และทางอากาศ ในส่วนของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลนั้นนับวันผู้กระทำการจะกระทำการในลักษณะที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในลักษณะเข้าปล้นเรือ ทำลายเรือ จมเรือ การปล้นทรัพย์สิน การสังหารลูกเรือ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการกระทำดังกล่าวช่วยส่งผลเสียหายต่อนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเป็นอย่างมาก ดังที่กล่าวไปแล้วตอนต้น ดังนั้นองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องจึงมีแนวทาง และนโยบายในลักษณะต่างๆ ขึ้นเพื่อใช้ในการป้องกัน ปรามปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ดังนี้

2.1 องค์การระหว่างประเทศ และหน่วยงานของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล

ในการดำเนินการของประเทศไทยเพื่อดำเนินการป้องกัน ปรามปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล หรือการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล องค์การที่เข้ามาเกี่ยวข้องจะประกอบไปด้วยองค์การระหว่างประเทศ และหน่วยงานของรัฐภายในประเทศไทย ทั้งนี้องค์การต่างๆ เหล่านี้ย่อมมีนโยบาย และแนวทาง รวมทั้งยุทธศาสตร์ในการดำเนินการต่างๆ กัน ดังต่อไปนี้

องค์การระหว่างประเทศที่มีบทบาทในการดำเนินการเกี่ยวกับการก่อการร้ายทางทะเล

(ก) องค์การสหประชาชาติ (United Nations)

องค์การสหประชาชาติโดยคณะมนตรีความมั่นคง (Security Council) ได้ตระหนักถึงความรุนแรงในการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล โดยคณะมนตรีความมั่นคงได้นำประเด็นดังกล่าวเข้ามาพิจารณาตั้งแต่ในช่วงปี 1990 เป็นต้นมา พร้อมทั้งเข้าแทรกแซง และทำการลงโทษรัฐที่อาจสันนิษฐานได้ว่ามีส่วนเชื่อมโยงกับการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย รวมทั้งเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกทั้งหลายร่วมกันทำการป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายด้วย

ในช่วงเวลาก่อน 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คณะมนตรีความมั่นคงก็ได้มีมาตรการอันเข้มแข็งที่จะทำการปรามปราม และต่อสู้กับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายอยู่แล้ว เช่น การเฝ้าติดตามในการลงโทษบุคคล หรือกลุ่มคนผู้กระทำความผิดฐานการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย รวมทั้งมีการจัดตั้งทีมเฝ้าติดตามระวางผล และสนับสนุนการวิเคราะห์

¹³ Ibrahim A Gambari . A multilateral response to terrorism . Commonwealth Ministers Reference Book 2006 : 99

(Analytical Support and Sanction Monitoring Team) เพื่อช่วยคณะทำงานในการเฝ้าติดตามด้วย

ในช่วงหลังจากปี ค.ศ. 2001 คณะมนตรีความมั่นคงได้มุ่งพิจารณาถึงการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อต่อสู้กับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายเพิ่มขึ้นมาอีก 1 ชุดเพื่อให้มีอำนาจในการพิจารณาถึงมาตรการที่จำเป็น รวมถึงการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายด้วย¹⁴

ทั้งนี้ ภายหลังจากองค์การสหประชาชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการการตอบโต้การก่อการร้ายแห่งสหประชาชาติ (UN Counter-Terrorism Committees) ขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลว่าประเทศต่างๆ ปฏิบัติตามข้อผูกมัดที่ได้มีขึ้นภายหลังเหตุการณ์โจมตีโดยผู้ก่อการร้ายเมื่อวันที่ 11 กันยายน และประสานความร่วมมือในการตอบโต้การก่อการร้ายกับประเทศสมาชิกเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งในการต่อต้านการก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ

ในขณะที่เดียวกันประเทศภาคีขององค์การสหประชาชาติก็ได้มีการตกลงระหว่างกันภายในที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติเพื่อทำแผนยุทธศาสตร์ในการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างกัน โดยแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ได้ทำขึ้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2006 โดยกำหนดให้ประเทศภาคีต่างๆ ต้องดำเนินการอย่างใดๆ ในการต่อสู้กับการก่อการร้ายภายในกรอบของพื้นฐาน และแนวทางต่างๆ ตามที่กำหนดในแผนยุทธศาสตร์นี้ หนึ่งในแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้กำหนดเอาไว้ถึงแนวทางในเรื่องต่างๆ อาทิ การแจ้งให้ประเทศอื่นๆ ทราบหากมีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายขึ้น แนวทางการป้องกัน และต่อสู้กับการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย มาตรการที่จะเพิ่มความสามารถในการต่อสู้กับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายลักษณะต่างๆ หรือแม้กระทั่งการเพิ่มบทบาทขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อสู้กับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ¹⁵

และในส่วนของการก่อการร้ายทางทะเลองค์การสหประชาชาติได้ตั้งทบวงชำนาญพิเศษขึ้นมาเพื่อเป็นการช่วยในการเพิ่มมาตรการในการดำเนินการเพื่อป้องกันการปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย คือองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งได้อธิบายไปแล้วในบทที่ผ่านมาว่าองค์การทางทะเลระหว่างประเทศนี้ เป็นองค์กรที่มีความรับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือรัฐต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการการเดินเรือ อาทิ

¹⁴ United Nations . Asean's contribution to regional efforts in counter terrorism . <http://www.un.org> : Asian Secretariat , 2005

¹⁵ United Nations . UN Action to Counter Terrorism . <http://www.un.org/terrorism> . United Nations , 2008

กฎระเบียบ และการปฏิบัติที่มีผลกระทบต่อ การขนส่งในเรือ การค้าระหว่างประเทศ มาตรการความปลอดภัยในการเดินเรือ อีกทั้งเป็นองค์กรที่มีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดการ ร้าง และบังคับใช้อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันเป็นมิชอบด้วยกฎหมายต่อ ความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารเพื่อการปราบปรามการ กระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988

(ข) องค์กรทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization)

องค์กรทางทะเลระหว่างประเทศซึ่งเป็นองค์กรชำนาญพิเศษที่อยู่ภายใต้การดูแล และควบคุมขององค์การสหประชาชาติมีหน้าที่เฉพาะในการดูแล และดำเนินการในการ ป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ได้ริเริ่ม โครงการในการป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการ เดินเรือทางทะเลนับตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1988 โดยการดำเนินการดังกล่าวได้ทำออกมาใน รูปแบบต่างๆ อาทิ การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การทำข้อตกลงในระดับภูมิภาค หรือการ ทำข้อตกลงในการต่อสู้กับการกระทำอันเป็นโจรสลัด หรือการจัดตั้งศูนย์เพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารกันระหว่างประเทศสมาชิก¹⁶

อนึ่ง องค์กรทางทะเลระหว่างประเทศได้ทำการออกมติเพื่อเป็นการแนะนำ รัฐบาล เจ้าของเรือ ผู้ประกอบการ กัปตันประจำเรือ ในการดำเนินการเป็นประการต่างๆ เพื่อเป็นการป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล¹⁷

องค์กร และหน่วยงานภายในประเทศที่มีบทบาทในการดำเนินการเกี่ยวกับการก่อการร้ายทางทะเล

(ก) กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

กรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชยนาวี หรือกรมเจ้าท่าแต่เดิม จะเป็นองค์กรหลัก ในการกำกับดูแล ส่งเสริม พัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำ และพาณิชยนาวีให้มีความ ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล โดยมุ่งกำกับดูแล โครงสร้างพื้นฐานและบริการในการขนส่งทางทะเลให้มีความปลอดภัยมากขึ้น

¹⁶ International Maritime Organization , Piracy and Armed Robbery at Sea . <http://www.imo.org> : International Maritime Organization , 2006

¹⁷ ปราบกฏตามมติที่ 622 Recommendations to Governments for preventing and suppressing piracy and armed robbery against ships ซึ่งประกาศครั้งแรกในปีค.ศ. 1992 และต่อมา มีการทบทวน และประกาศใช้อีกครั้งในปีค.ศ. 1999

ในการดำเนินการด้านการป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อกองร้าย กรมขนส่งทางน้ำ และพาณิชย์นาวีได้ดำเนินการในลักษณะต่างๆ อาทิ การจัดตั้งศูนย์ควบคุม อำนาจการ การจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ การปรับปรุงกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรือโดยสาร การพัฒนาให้ผู้บริการเรือโดยสารตระหนักด้านความปลอดภัยมากขึ้น การเพิ่มขีดความสามารถในการตรวจตราการปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(ข) **กรมบังคับการตำรวจน้ำ**

กองบังคับการตำรวจน้ำ เป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐ สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่โดยตรงในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปรามการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลภายในน่านน้ำไทย โดยจะมีอำนาจในการปฏิบัติงานในหลายๆ ส่วน เช่น เรือ ท่าเรือ อุเรือ เป็นต้น

กองบังคับการตำรวจน้ำมีหน้าที่ในการจัดหามาตรการในการดำเนินการทั้งด้านการป้องกัน ปราบปราม ส่งเสริม บริการ และดูแลความปลอดภัย โดยจะดำเนินการในลักษณะต่างๆ เช่น การรักษากฎหมายในทะเล การปฏิบัติการต่อต้านการก่อกองร้าย ปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด การคุ้มครองบุคคลสำคัญ และนักท่องเที่ยว หน้าที่ในการป้องกันการโจรกรรมเรือ การคุ้มครองดูแลฐานขูดเจาะน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ตลอดจนท่อส่งก๊าซในทะเล เป็นต้น

(ค) **กองทัพเรือ**

กองทัพเรือถือเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อกองร้ายทางทะเล รวมไปถึงการกระทำอันเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น ยาเสพติด การค้าอาวุธสงคราม การค้ามนุษย์ เป็นต้น โดยเป็นหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานต่างๆ เกี่ยวกับกิจการทางทะเลในทุกๆ ด้าน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้หน้าที่โดยหลักของกองทัพเรือ หรือเจ้าหน้าที่ทหารเรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อกองร้ายทางทะเลจะเป็นไปในหลายๆ ลักษณะ เช่น การปฏิบัติตนเป็นผู้รักษากฎหมาย การเป็นพนักงานสอบสวนเบื้องต้นหากมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นในทะเล การประสานงานกับหน่วยปฏิบัติการต่างๆ ในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายในทะเล หรือการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร และกระจายข่าวให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

2.2 การดำเนินการ และท่าทีของประเทศไทยที่มีต่อการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล

เนื่องจากประเทศไทยเป็นเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศที่สำคัญของโลก เส้นทางหนึ่ง ประกอบกับในเขตท้องทะเลของประเทศไทยนี้มีผลประโยชน์อยู่อย่างมากมาย ไม่ว่าจะ เป็น แหล่งขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียม แหล่งก๊าซธรรมชาติ หรือแหล่งทรัพยากรที่หายาก อีกทั้งการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลก็ได้ก่อให้เกิดผลกระทบเป็นจำนวนมากต่อประเทศไทย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

ดังนั้นประเทศไทย โดยผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจึงได้มีนโยบาย และแผนการดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลไว้มากมาย ดังนี้

2.2.1 นโยบายและแผนการในการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลของประเทศไทยในระดับภายในประเทศ¹⁸

เนื่องมาจากการที่รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นว่าการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลนั้นจะเป็นภัยคุกคามที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล ซึ่งประเทศไทยเองก็เป็นเป้าหมายที่สำคัญอันหนึ่งที่กลุ่มผู้ก่อการร้ายจะมุ่งเข้าโจมตี จากเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลได้มอบหมายให้หน่วยงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่างๆ เพื่อเป็นการป้องกันปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย ดังนี้

- 2.2.1.1) มีการตั้งหน่วยงาน และคณะกรรมการต่างๆ ขึ้นมาเพื่อเป็นองค์กรแก้ไขปัญหาในการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ รวมไปถึงการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ดังนี้
- (ก) คณะกรรมการนโยบาย และอำนวยการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ (นอภ.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
  - (ข) คณะอนุกรรมการอำนวยการแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ (อกสร.) โดยมีผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นประธาน
  - (ค) ศูนย์ประสานความร่วมมือต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และอาชญากรรมข้ามชาติแห่งชาติ (ศกอช.)
  - (ง) ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ (ศตค.) โดยอยู่ภายใต้สังกัดของกองบัญชาการทหารสูงสุด

¹⁸ กองทัพเรือ. ข่าวกองทัพเรือ. <http://www.navy.mi.th>. กรุงเทพฯ : กองทัพเรือ, 2544

2.2.1.2) การมอบหมายให้กองทัพไทย โดยกองทัพเรือ หรือทหารเรือเตรียมการเพื่อรับมือการก่อการร้ายระหว่างประเทศโดยจัดทำแผนป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย โดยการรวมหน่วยปฏิบัติการพิเศษ อาทิหน่วยปฏิบัติการหน่วยสงครามพิเศษทางเรือ หน่วยปฏิบัติการสงครามเคมีเข้าด้วยกันเป็นหน่วยงานเดียว โดยเป็นหน่วยปฏิบัติการพิเศษเพื่อปฏิบัติการต่างๆ ร่วมกับกองทัพเรือ ในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (ก) การป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ทหารเรือ และหน่วยปฏิบัติการพิเศษเหล่านี้จะมีการฝึก และให้ความรู้เพื่อที่จะทำการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย โดยเฉพาะความชำนาญด้านการข่าว และความรู้ในเรื่องระเบิด นิวเคลียร์ อาวุธชีวภาพ และการปฏิบัติการด้านยุทธวิธีร่วมกัน
- (ข) การต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย ซึ่งเป็นขั้นตอนที่หน่วยงานในพื้นที่สามารถชี้ชัดได้แล้วว่าภายในพื้นที่ของตนเองมีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายเกิดขึ้น ทั้งนี้หน่วยงานในพื้นที่ดังกล่าวต้องรายงานถึงการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลนั้นขึ้นไปตามระดับชั้นจนถึงชั้นรัฐบาล โดยนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจสั่งการในการดำเนินการอย่างใด ๆ เพื่อเป็นการต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล
- (ค) ขั้นตอนในการฟื้นฟู โดยกำหนดให้หน่วยงานต่างๆ ของกองทัพเรือ และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ และได้รับการฝึกเกี่ยวกับการปฏิบัติการภายหลังจากที่การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายจบสิ้นลงแล้ว¹⁹

2.2.1.3) การนำแผนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2) ข้างต้นมาฝึกเพื่อเป็นการป้องกัน และต่อต้านการก่อการร้ายในพื้นที่ต่างๆ โดยการฝึกดังกล่าวจะฝึกในพื้นที่ที่ถือว่าเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยในการก่อการร้ายทางทะเลเป็นอันดับแรก

2.2.1.4) การจัดหายุทธโศปกรณ์ที่ทันสมัยให้พอเพียง และฝึกบุคลากรที่สามารถปฏิบัติการได้ เพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีในการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล

¹⁹ อารัญ เจียมมอยู่ . แนวนโยบายของกองทัพเรือในการปราบปรามการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล . <http://www.navy.mi.th> . กองทัพเรือ , 2551

2.2.2 นโยบายและแผนการในการป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลของประเทศไทยในระดับระหว่างประเทศ²⁰

ในการดำเนินการเพื่อป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายในระดับระหว่างประเทศของประเทศไทยนั้น ประเทศไทยได้มีความร่วมมือ และการดำเนินการดังกล่าวในระดับระหว่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคี อาทิการมีความร่วมมือในระดับทวิภาค เช่นความร่วมมือกับระหว่างราชอาณาจักรไทยกับประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศอินเดีย และความร่วมมือในระดับภูมิภาค เช่นความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการมีมาตรการต่างๆ เพื่อมาบังคับใช้ และการร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการทำข้อตกลงร่วมกัน ทั้งนี้สามารถแยกอธิบายได้ดังนี้

2.2.2.1 ความร่วมมือในระดับทวิภาคีของประเทศไทย²¹

- (ก) ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีความร่วมมือกับประเทศมาเลเซียในการตรวจตราความปลอดภัยในแนวพรมแดนทางทะเล ทั้งบริเวณอ่าวไทย และบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อป้องกันการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย และการทำให้เกิดอันตรายต่างๆ ในทางทะเล
- (ข) ในปี ค.ศ. 1988 ประเทศไทย และประเทศเวียดนามได้มีข้อตกลงกันในการป้องกันความรุนแรงในบริเวณอ่าวไทย โดยประเทศไทย และประเทศเวียดนามได้มีการลงนามตกลงกันเกี่ยวกับการให้ข้อมูล และการร่วมมือกันในการตรวจตราพรมแดนทางทะเลในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ให้รวมไปถึงการตรวจตรา ดูแล ควบคุมในส่วนอื่นๆ อาทิ การทำการประมง การป้องกัน และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลของทั้งประเทศไทย และประเทศเวียดนามจากการเอาเปรียบของประเทศที่สาม การปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเล การป้องกันการปล้นเรือเดินทะเล การลักลอบขนยาเสพติด การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ รวมไปถึงการกระทำอันเป็นโจรสลัด และการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล
- (ค) ในปี ค.ศ. 2003 ประเทศไทย และประเทศอินเดียได้มีข้อตกลงร่วมกันในการลาดตระเวนทางน้ำ และทางทะเลเพื่อป้องกันภัยในการกระทำอันเป็นอันตรายต่อการเดินเรือทางทะเล รวมทั้งได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหนึ่งชุดเพื่อให้การดำเนินการตามข้อตกลงดังกล่าวข้างต้นบรรลุผล และมีประสิทธิภาพอีกด้วย

²⁰ อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 19

²¹ อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 19

- (ง) ประเทศไทยได้มีการดำเนินความร่วมมือในระดับทวิภาคีกับประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างเร่งรีบ เพื่อป้องกันผลกระทบอันเกิดจากการก่อการร้ายซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การค้า เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว รวมไปถึงการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้ได้มีการริเริ่มให้นำระบบการประเมิน และชี้ชัดตัวบุคคล (Personal Identification Secure Comparison and Evaluation System : PISCES) มาใช้ นอกจากนี้ประเทศไทยโดยท่าเรือแหลมฉบัง ได้ริเริ่มนำเอาโครงการการค้าที่มีประสิทธิภาพ และความปลอดภัย (BEST) มาใช้บังคับกับเรือขนส่งสินค้าที่จะมุ่งหน้าไปยังประเทศสหรัฐอเมริกาด้วย โดยระบบดังกล่าวนี้สามารถทำให้ผู้ประกอบการ หรือแม้กระทั่งท่าเรือเองสามารถที่จะติดตามผู้คอนเทนเนอร์ที่ส่งออกไป หรือนำเข้ามาจากท่าเรือแหลมฉบัง ในเส้นทางท่าเรือแหลมฉบัง ไปยังเมืองซีแอตเทิล ประเทศสหรัฐอเมริกาได้
- (จ) ประเทศไทยได้มีการทำความร่วมมือระหว่างกันกับประเทศออสเตรเลีย โดยการร่วมมือระหว่างกันดังกล่าวได้มีการนำระบบฐานข้อมูลของผู้โดยสาร (Advanced Passenger Processing System : APP) มาใช้บังคับเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดตามการเคลื่อนไหวของบุคคล หรือผู้โดยสารทั้งที่เข้ามา และออกจากประเทศไทย

2.2.2.2 ความร่วมมือในระดับภูมิภาคของประเทศไทย²²

ในระดับภูมิภาคนั้น ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในสมาชิกของประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ก็ได้มีความร่วมมือร่วมกันกับประเทศต่างๆ ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศบรูไน ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา ประเทศมาเลเซีย เป็นต้น เพื่อทำการป้องกัน และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ทั้งนี้ โดยประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นี้ก็ได้มีการดำเนินการในลักษณะต่างๆ อาทิ

- (ก) การจัดประชุมระหว่างประเทศในหัวข้อเรื่องการกระทำอันเป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งนี้ เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหา แนวทางการแก้ไข ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และมาตรการต่างๆ เช่น กระบวนการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ที่ควรจะนำมาปรับใช้กับการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าว
- (ข) การดำเนินการเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน ซึ่งรวมถึงประเทศไทย โดยประเทศต่างๆ ล้วนมีหน้าที่ในการให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข่าวสารในส่วนของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายให้กับประเทศสมาชิกอื่นๆ

²² อ้างแล้ว เจริงอรรถที่ 19

3. สาเหตุของประเทศไทยในการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ในการดำเนินการเพื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติการตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาอันเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศตามข้อเสนอของกระทรวงการต่างประเทศ²³

ทั้งนี้จากการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2544 เห็นชอบในหลักการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศ และพิธีสารเกี่ยวกับการก่อการร้ายฉบับต่างๆ ที่ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคี โดยให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาตรวจสอบว่าจะต้องทำการแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎหมายในประเด็นใด หรือไม่ ในการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฉบับนั้นๆ

และสำหรับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศ และพิธีสารเกี่ยวกับการก่อการร้ายซึ่งประเทศไทยยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีอีกจำนวน 8 ฉบับ²⁴ ซึ่งรวมไปถึงอนุสัญญาเพื่อการ

²³ คณะรัฐมนตรีโดยนายทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี นายชงยุทธ ดิยะไพรัช โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และนายกุเทพ ใสกะจ่าง รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2545 ณ ตึกสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

²⁴ อนุสัญญาที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายที่ประเทศไทยยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีมีทั้งสิ้น 8 ฉบับ ดังนี้

- (1) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกัน และลงโทษอาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศ รวมทั้งตัวแทนทางการทูต ค.ศ. 1973
- (2) อนุสัญญาต่อต้านการจับบุคคลเป็นตัวประกัน ค.ศ. 1979
- (3) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันทางกายภาพต่อวัตถุนิวเคลียร์ ค.ศ. 1980
- (4) อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988
- (5) พิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988
- (6) อนุสัญญาว่าด้วยการทำเครื่องหมายวัตถุระเบิดพลาสติกเพื่อการตรวจสอบ ค.ศ. 1991
- (7) อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการวางระเบิดเพื่อกระทำการอันเป็นการก่อการร้าย ค.ศ. 1988
- (8) อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่กลุ่มผู้ก่อการร้าย ค.ศ. 1999

ปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ด้วย และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรอบคอบตามมติของคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสอดคล้องกับพันธกรณีของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1373 กระทรวงการต่างประเทศจึงเห็นควรให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายระหว่างประเทศขึ้น²⁵

อย่างไรก็ตามในการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว เราจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงความจำเป็นในด้านต่างๆ เช่นความจำเป็นทางกฎหมาย ข้อดี และข้อเสียของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวก่อนที่จะประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าวด้วย เพื่อให้เห็นถึงความเหมาะสมว่าประเทศไทยควรพิจารณาเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวหรือไม่ และหากว่าเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าวประเทศไทยจะมีผลกระทบแค่ไหน เพียงไร ทั้งนี้ สรุปได้ ดังนี้

3.1 ความจำเป็นในทางกฎหมาย และประเด็นทางกฎหมายของประเทศไทย

ในปัจจุบัน กฎหมายอันเกี่ยวข้องกับการเดินเรือทางทะเล และความปลอดภัยในการเดินทางทะเล รวมไปถึงการรักษาความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ไม่ว่าจะเป็นแท่นขุดเจาะปิโตรเลียม หรือแท่นสำรวจทรัพยากรธรรมชาติในท้องทะเล นั้นมีอยู่หลายฉบับ อาทิ ประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530 เป็นต้น

โดยในกฎหมายแต่ละฉบับต่างๆ มีจุดประสงค์ และข้อดี ข้อด้อยในส่วนของตนดังจะเห็น และพิจารณาได้ ดังนี้

(ก) ประมวลกฎหมายอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา เป็นตัวบทกฎหมายที่มีเพื่อการดำรงไว้เพื่อความสงบสุขของประชาชน โดยเป็นกฎหมายที่กำหนดเอาไว้ถึงความผิด และโทษสำหรับการกระทำต่างอัน

²⁵ คณะกรรมการจะมีอธิบดีกรมสนธิสัญญา และกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา กรมสนธิสัญญา และกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ เป็นกรรมการ และเลขานุการ โดยมีกรรมการอื่นสมทบอีก 15 คน

บัญญัติไว้ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย โดยประมวลกฎหมายอาญานี้จะแบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ บทบัญญัติที่ใช้ทั่วไป ภาคความผิด ซึ่งมีการกำหนดความผิดทั้งหมด 12 ลักษณะ คือ ลักษณะ 1 ความผิดทั่วไป ลักษณะ 2 ภาคความผิด ลักษณะ 3 ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม ลักษณะ 4 ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ลักษณะ 7 ความผิดเกี่ยวกับการปลอม และแปลง ลักษณะ 8 ความผิดเกี่ยวกับการค้า ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ และชื่อเสียง และลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และภาค 3 ที่เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการลหุโทษ

อย่างไรก็ดี ต่อมาได้มีการประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2546 ขึ้นมาเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าว โดยการแก้ไขนี้ได้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายไว้ในมาตรา 135/1 ถึงมาตรา 135/4 ซึ่งเป็นมาตราที่ระบุเอาไว้ถึงลักษณะของการกระทำความผิด และบทลงโทษสำหรับการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายดังกล่าว

ทั้งนี้ กฎหมายอาญาของประเทศไทยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือใกล้เคียงกับการกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายในทะเล หรือการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อเรือเดินทะเล หรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งตั้งอยู่บริเวณไหล่ทวีปอีกส่วนหนึ่งยังปรากฏในส่วนที่เป็นความผิดที่เกี่ยวกับการก่อภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ และชื่อเสียง รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

และในส่วนของการวิเคราะห์กฎหมายอาญาซึ่งเป็นกฎหมายภายในของประเทศไทย อันมีส่วนเกี่ยวพัน หรือเกี่ยวข้องกันกับการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลโดยเปรียบเทียบกับอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น ผู้เขียนใคร่ขออธิบายในหัวข้อถัดไป

(ข) พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534

พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดนี้มีเหตุผลในการประกาศใช้เนื่องจาก ในสมัยก่อน กองทัพเรือได้รับมอบหมายให้ทำการปราบปราม และป้องกันการกระทำอันเป็นโจรสลัด หรือการดำเนินการต่างๆ ที่ส่งผลให้เกิดความเสียหายทางทะเล แต่ในทางปฏิบัติ ณ เวลานั้นกลับไม่มีกฎหมาย หรือบทบัญญัติใดที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือในการตรวจค้น และจับกุมผู้กระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิด ตลอดจนการสืบสวน สอบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว ประกอบกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และทางปฏิบัติของนานาประเทศนั้น ยอมให้รัฐทุกรัฐขยายเขตอำนาจเกี่ยวกับการ

ป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดออกไปในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และทะเลหลวงได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการระบุให้แน่ชัดว่าการกระทำอย่างใดก็ตามกฎหมายแล้วถือเป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัด รวมทั้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด และสอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศ และทางปฏิบัติของนานาประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเพื่อใช้บังคับ

อนึ่ง การกระทำอันถือเป็นการกระทำอันเป็นโจรสลัดนั้น ตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534 นี้ได้กำหนดเอาไว้ในหลายลักษณะ²⁶ ดังนี้

- (ก) การยึด หรือเข้าควบคุมเรือลำใด โดยใช้กำลัง หรือโดยขู่เข็ญว่าจะกระทำอันตรายต่อเรือ หรือโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายต่อบุคคลในเรือนั้น
- (ข) การทำลายเรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่เรือ หรือกระทำความเสียหายใดๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เรือ
- (ค) หน่วงเหนี่ยว กักขัง หรือกระทำความเสียหายใดๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย
- (ง) ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ซึ่งได้กระทำในทะเลหลวง หรือในเขตเศรษฐกิจจำเพาะไม่ว่าจะเป็นของประเทศใด โดยบุคคลในเรือเอกชน หรืออากาศยานเอกชน²⁷ ลำหนึ่งต่อเรือ บุคคล หรือทรัพย์สินในเรืออีกลำหนึ่ง และได้กระทำไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของผู้กระทำนั้น

โดยในส่วนของอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534 นั้น พระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ถึงอำนาจของเจ้าหน้าที่ไว้ว่า เจ้าหน้าที่ทหารเรือจะเป็นผู้มีอำนาจ และหน้าที่ในการดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด รวมทั้งมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด และให้ถือว่าการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นที่ทำไว้เป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา²⁸ และ

²⁶ ปรากฏตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534

²⁷ ตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534 ได้กำหนดเอาไว้ถึงคำนิยามของเรือเอกชน หรืออากาศยานเอกชน ว่าหมายความถึงเรือรบ เรือของรัฐบาล หรืออากาศยานของรัฐบาลที่ถูกยึด หรือเข้าควบคุมโดยบุคคลประจำเรือ หรืออากาศยานนั้นซึ่งก่อการกำเริบ หรือถูกยึด หรือเข้าควบคุมโดยบุคคลอื่นด้วย

²⁸ ปรากฏตามมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534

มีอำนาจในการตรวจสอบเรือ หรืออากาศยานที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมี หรือได้มีการกระทำอันเป็นโจรสลัด โดยให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่ง หรือบังคับให้เรือ หรืออากาศยานลำดังกล่าวนั้นหยุด หรือไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่ง หรือลงยังสนามบินที่ขึ้นลงชั่วคราวแห่งใดแห่งหนึ่ง และในกรณีจำเป็นอาจใช้อาวุธบังคับได้²⁹

อย่างไรก็ตาม ในในการวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ซึ่งจะวิเคราะห์ในหัวข้อต่อไป

(ค) พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2534) นี้เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ทหารเรือในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายในทะเล โดยเหตุผลในการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เนื่องมาจากการที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือนั้นมักพบการกระทำความผิดบางอย่างในทางทะเล เช่น การกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในทะเล การทำประมงในทะเล การควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค และของอื่นๆ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการรบกวนต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการตรากฎหมายเพื่อมอบอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่ทหารเรือในการปฏิบัติการปราบปรามการกระทำความผิดทางกฎหมาย ทั้งนี้ ในการดำเนินการเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ทหารเรือจะมีอำนาจสืบสวน และสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และมีอำนาจที่จะทำการหรือสั่งให้กระทำการเฉพาะเท่าที่จำเป็น กล่าวคือ มีอำนาจในการตรวจค้น จับกุม ยึดของกลาง สอบปากคำ ควบคุมตัว และจัดทำสำนวนการสอบสวนด้วย

(ง) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530 นี้เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อป้องกัน และปราบปราม รวมทั้งระงับการกระทำที่เป็นการก่อกวนกิจกรรมในสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล ซึ่งเป็นสิ่งติดตั้งเดี่ยว หรือมากกว่านั้นที่สร้างขึ้นหรือติดตั้งอย่างชั่วคราว หรือถาวรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทย เพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิต หรืออำนวยความสะดวกในการผลิตปิโตรเลียม และหมายความรวมถึง

²⁹ ปรากฏตามมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534

เรือ แท่นลอย หรือ โครงสร้างอื่นใดที่อยู่ประจำ และเป็นส่วนหนึ่งของการผลิต หรืออำนวยความสะดวกในการผลิตปิโตรเลียมในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีปดังกล่าว³⁰ ทั้งนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดเอาไว้ถึงการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการก่อวินาศกรรม³¹ หรือทำให้เกิดความเสียหายต่อสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล ทั้งนี้ในการกระทำความผิดอันเป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีในหลายลักษณะ อาทิ

- (ก) การกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของประเทศไทยซึ่งเกิดขึ้นบนเหนือ หรือใต้สถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล หรือในเขตปลอดภัย ซึ่งเป็นเขตรอบสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล มีระยะห้าร้อยเมตร โดยวัดจากแต่ละจุดของขอบด้านนอกของสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเลตามกฎหมายระหว่างประเทศ³²
- (ข) การห้ามมิให้ทอดสมอเรือ หรือเกาสมอ หรือการเดินเรือข้ามท่อโดยมิได้ชักสมอขึ้นพ้นจากน้ำจนแลเห็นได้ หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อท่อที่ใช้ในกระบวนการผลิตปิโตรเลียม หรือท่อที่ใช้ในระบบการขนส่งปิโตรเลียมจากสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเลมาถึงชายฝั่งหรือท่อที่ใช้ หรือเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตปิโตรเลียมซึ่งเชื่อมโยงกันระหว่างสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเลที่อยู่นอกเขตปลอดภัย รวมทั้งอุปกรณ์ของท่อดังกล่าว³³

และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530 นี้ได้กำหนดถึงอำนาจของเจ้าพนักงานในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเอาไว้ โดยกำหนดให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจในการสอบสวน และสืบสวนในการกระทำเป็นการเบื้องต้น

³⁰ ปรากฏตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530

³¹ การก่อวินาศกรรม หมายถึง การกระทำใดๆ อันเป็นการมุ่งทำลายทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ หรือสิ่งอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการรบกวนขัดขวางหน่วยงาน ระเบียบการปฏิบัติงานใดๆ ตลอดจนการประทุษร้ายต่อบุคคลนั้น เป็นการทำให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมือง การเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งหมายที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐที่ได้กระทำต่อสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล (ปรากฏตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530 และมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. 2522)

³² ปรากฏตามมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530

³³ ปรากฏตามมาตรา 10 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530

เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริง และรายละเอียดของการกระทำความผิด หรือพิสูจน์ความผิด หรือเพื่อให้ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาส่งให้พนักงานสอบสวนต่อไป³⁴

อนึ่ง ในการอธิบายถึงความผิดที่มุ่งกระทำต่อสถานที่ผลิตปิโตรเลียม หรือสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำความผิดที่มุ่งกระทำต่อสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว การลงโทษผู้กระทำความผิด หรือแม้กระทั่งปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายนั้น เพื่อให้เข้าใจง่าย ผู้เขียนใคร่ขออธิบายในรายละเอียดดังกล่าวในหัวข้อถัดไป

อย่างไรก็ตาม เพื่อทำการศึกษา กฎหมายภายในทั้ง 5 ฉบับของไทย โดยเปรียบเทียบกับสาระสำคัญตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ แล้ว จะเห็นได้ว่ากฎหมายภายในดังกล่าว และอนุสัญญาฯ มีความเหมือน และแตกต่างกันดังตารางที่ 1 และ 2 ด้านล่างนี้

---

³⁴ ปรากฏตามมาตรา 11 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบสาระสำคัญตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 กับกฎหมายภายในของประเทศไทย

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติป้องกัน และ ปราบปรามการกระทำอันเป็นโจร สลัด พ.ศ. 2534	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
1. ความหมาย ของเรือ	ต้องเป็นเรือที่ไม่ติดยึดกับท้องทะเล และมีลักษณะเดินเรือระหว่างประ เทศโดยทำการแล่น หรือมีกำหนดการ ในการเดินเรือที่แน่นอนว่าจะแล่นเข้า ไป หรือผ่าน หรือแล่นจากน่านน้ำ เหนือเส้นแบ่งทะเลอาณาเขต	เรือเอกชน หรืออากาศยาน ซึ่งหมาย ถึงเรือรบ เรือของรัฐบาล หรืออากาศ ยานของรัฐบาล ที่ถูกยึด หรือเข้าควม คุมโดยบุคคลประจำเรือ หรืออากาศ ยานนั้นซึ่งก่อการกำเริบ หรือถูกยึด หรือเข้าควบคุมโดยบุคคลอื่นด้วย	ไม่มีการกำหนดคำนิยามของเรือ ไว้โดยเฉพาะ มีเพียงบางมาตรา เท่านั้นที่กำหนดเอาไว้ถึงเรือ เช่น มาตรา 218 ซึ่งมุ่งคุ้มครองเรือกล ไฟ เรือยนต์อันมีระวางตั้งแต่ 5 ตัน ขึ้นไป	ไม่มีการกำหนดคำนิยามของเรือไว้
2. ลักษณะของ การกระทำความ ผิด	2.1 การมุ่งกระทำโดยตรงต่อเรือ โดย (ก) เข้ายึด หรือเข้าควบคุมเรือโดยใช้ กำลังขู่เข็ญ (ข) เข้าทำลายเรือ หรือกระทำการใดๆ ทำให้เรือเสียหาย และอาจก่อให้เกิด อันตรายต่อการเดินเรือ	2.1 การมุ่งกระทำโดยตรงต่อเรือ โดย (ก) เข้ายึด หรือเข้าควบคุมเรือโดยใช้ กำลัง หรือโดยขู่เข็ญว่าจะกระทำอัน ตรายต่อเรือ (ข) การทำลายเรือ ทำให้เกิดความเสีย หายแก่เรือ และอาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อการเดินเรือ	ไม่มีบทบัญญัติที่มุ่งคุ้มครองเรือ หรือการเดินเรือโดยตรง แต่มีการกำ หนดไว้ถึงการกระทำอันมีลักษณะ เป็นการก่อการร้าย ดังนี้ 2.1 การมุ่งกระทำโดยตรงต่อทรัพย์ สิน โดย (ก) การก่อให้เกิดความเสียหายแก่	ไม่มีบทบัญญัติที่มุ่งคุ้มครองเรือ หรือการเดินเรือโดยตรง แต่มีการกำ หนดไว้ถึงการกระทำอันเป็นความ ผิด ดังนี้ 1. การกระทำที่เป็นการนำข้าว หรือ สินค้าอื่น หรือยาเสพติดออกไป หรือ นำเข้ามาในราชอาณาจักร

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติป้องกัน และ ปราบปรามการกระทำอันเป็นโจร สลัด พ.ศ. 2534	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
2. ลักษณะของ การกระทำความ ผิด	(ค) การตั้งวาง หรือเคลื่อนย้ายอุป กรณ์ หรือเครื่องมือของเรือ ทำให้เรือ ถูกทำลาย และอาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อการเดินเรือ 2.2 การมุ่งกระทำโดยตรงต่อบุคคล และสินค้าบนเรือ (ก) การใช้กำลังต่อคนบนเรือ และก่อ ให้เกิดอันตรายต่อการเดินเรือ (ข) การข่มขู่ให้บุคคลกระทำการซึ่ง ทำให้เกิดอันตรายต่อการเดินเรือ เช่น การทำลายเรือ หรืออุปกรณ์ของเรือ (ค) การฆ่าบุคคลอื่น หรือทำให้บาดเจ็บ เจ็บ 2.3 การทำให้อุปกรณ์ หรือเครื่องทุ่น	2.2 การมุ่งกระทำโดยตรงต่อบุคคล และสินค้าบนเรือ (ก) การหน่วงเหนี่ยวกักขัง หรือทำด้วย ประการใดๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพ ในร่างกาย (ข) การปล้นทรัพย์ หรือชิงทรัพย์	ทรัพย์สินของรัฐ หรือต่อสิ่งแวดล้อม (ข) การก่อให้เกิดความเสียหายอย่าง ร้ายแรงต่อระบบการขนส่งสาธารณะ ระบบโทรคมนาคม หรือโครงสร้างพื้น ฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ 2.2 การมุ่งกระทำโดยตรงต่อบุคคล (ก) การใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระ ทำการอันใดอันก่อให้เกิดอันตราย ร้ายแรงต่อร่างกาย หรือเสรีภาพ (ข) การขู่เชิญเพื่อบังคับให้รัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศกระทำ การอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิด ความหวาดกลัวแก่ประชาชน 2.3 การกระทำในลักษณะอื่นๆ (ก) การขู่เชิญว่าจะกระทำการก่อ	2. การนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเล 3. การทำการประมงอันเป็นความผิด ตามกฎหมาย 4. การทำผิดกฎหมายฉบับต่างๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุม เครื่องอุปโภคบริโภค กฎหมายว่าด้วย แร่ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด กฎ- หมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมาย เกี่ยวกับการประมง เป็นต้น

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติป้องกัน และ ปราบปรามการกระทำอันเป็นโจร สลัด พ.ศ. 2534	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
	แรงได้รับความเสียหาย 2.4 การกระทำในลักษณะอื่นๆ เช่น การพยายามกระทำความผิด		การร้าย (ข) การสะสมกำลังพล หรืออาวุธ จัดหา หรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้ หรือ รับการฝึกการก่อการร้าย (ค) การตระเตรียม หรือสมคบกันเพื่อ ก่อการร้าย (ง) การยุยงให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ในการก่อการร้าย (จ) การสนับสนุนการกระทำความผิด	
3. เขตที่กฎหมาย บังคับใช้กับการ กระทำความผิด	การกระทำนั้นเกิดขึ้นในท้องทะเล เขตใดก็ได้	การกระทำต้องทำในเขตทะเลหลวง หรือในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (แต่การ กระทำต้องประกอบเรือจำนวน 2 ลำ และมีวัตถุประสงค์เป็นการส่วนตัว)	ไม่มีการระบุเอาไว้แน่ชัด	ไม่มีการระบุเอาไว้แน่ชัด

<p>เนื้อหา และสาระสำคัญ</p>	<p>อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988</p>	<p>พระราชบัญญัติป้องกัน และ ปราบปรามการกระทำอันเป็นโจร สลัด พ.ศ. 2534</p>	<p>ประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490</p>
<p>4. การดำเนินการ กับเรือ และบุคคล ผู้ต้องสงสัย</p>	<p>รัฐภาคีสามารถที่จะติดตาม ควบคุม เรือ หรือบุคคลผู้ต้องสงสัยว่ากระทำ ความผิด</p>	<p>1. ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจตรวจ สอบเรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการ กระทำอันเป็นโจรสลัด โดย (ก) เข้าไปยังเรือที่ต้องสงสัยนั้นเพื่อ ตรวจสอบเอกสาร หรือตรวจค้นบนเรือ (ข) สืบสวนสอบสวนเบื้องต้นผู้ควบคุม เรือ และบุคคลในเรือ (ค) จับกุม และควบคุมผู้ต้องสงสัย (ง) ควบคุมเรือ และสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำผิด 2. ให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในกรม บังคับการตำรวจน้ำทำการค้นยานพาหนะ ที่ผู้ต้องสงสัย</p>	<p>ไม่มีการระบุเอาไว้แน่ชัด</p>	<p>เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจทำการ หรือสั่งให้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (ก) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือ หรือคนประจำเรือให้เรือของเพื่อทำ การตรวจค้น (ข) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือ เพื่อบังคับเรือไปยังสถานที่ที่สะดวก ในการตรวจค้น (ค) ยึดเรือไว้ (ง) จับ และควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำ ความผิด</p>

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติป้องกัน และ ปราบปรามการกระทำอันเป็นโจร สลัด พ.ศ. 2534	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
5. เจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจในการดำ เนินการกับผู้กระ ทำความผิด	กัปตัน หรือผู้ควบคุมเรือมีหน้าที่ส่ง ตัวผู้กระทำความผิดไปยังเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจ	เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นผู้มีอำนาจในการ สอบสวนเบื้องต้น จากนั้นให้ส่งบันทึก ในครอบครองไปยังพนักงานสอบสวน ในท้องที่ที่ผู้บัญชาการทหารเรือ และ ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดไว้	เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้มีอำนาจในการ สืบสวน และสอบสวน	เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวน และสอบสวนได้
6. การระงับข้อ พิพาท	ตั้งคณะอนุญาโตตุลาการขึ้นมาทำ หน้าที่ภายใน 6 เดือน แต่หากไม่สา มารถตั้งได้ ให้นำข้อพิพาทดังกล่าว ไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ	ให้ข้าราชการดี ณ ศาลที่มีเขตอำนาจ	ให้ข้าราชการดี ณ ศาลที่มีเขตอำนาจ	ให้ข้าราชการดี ณ ศาลที่มีเขตอำนาจ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสาระสำคัญตามพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวร
ซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 กับกฎหมายภายในของประเทศไทย

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียม ในทะเล พ.ศ. 2530	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
1. ความหมาย ของสิ่งปลูกสร้าง ถาวร	สิ่งปลูกสร้างที่มีลักษณะเป็นเกาะ เทียม สิ่งปลูกสร้างที่ติดแน่น หรือ ยึดติดไว้กับท้องทะเล เพื่อใช้ในการ แสวงหา หรือสำรวจทรัพยากรธรรม ชาติ หรือใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณไหล่ทวีป	ไม่มีการกำหนดถึงความหมายของ สิ่งปลูกสร้างถาวรไว้ กำหนดไว้ เพียงความหมายของสถานที่ผลิต ปิโตรเลียมในทะเล ซึ่งเป็นสิ่งที่ สร้างขึ้น หรือติดตั้งอย่างชั่วคราว หรือถาวรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือไหล่ทวีปของประเทศไทย โดย ให้หมายความรวมถึงเรือ แท่นลอย หรือโครงสร้างอื่นที่เป็นส่วนหนึ่งใน การผลิตปิโตรเลียม	ไม่มีการกำหนดคำนิยามของสิ่ง ปลูกสร้างถาวรไว้	ไม่มีการกำหนดคำนิยามของสิ่ง ปลูกสร้างถาวรไว้
2. ลักษณะของ การกระทำความ ผิด	2.1 การกระทำที่มุ่งต่อสิ่งปลูกสร้าง ถาวรโดยตรง (ก) ทำการเข้าครอบครอง หรือเข้าควบคุม	2.1 การกระทำวินาศกรรมต่อสิ่งปลูก สร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป 2.2 กระทำการอันทำให้เกิดอันตราย	ไม่มีการบัญญัติเกี่ยวกับความผิดที่ กระทำต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรบน ไหล่ทวีป	ไม่มีบทบัญญัติที่มุ่งคุ้มครองสิ่ง ปลูกสร้างถาวรโดยตรง แต่มีการ กำหนดไว้ถึงการกระทำอันเป็นความ

<p>เนื้อหา และสาระสำคัญ</p>	<p>อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988</p>	<p>พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียม ในทะเล พ.ศ. 2530</p>	<p>ประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490</p>
<p>2. ลักษณะของ การกระทำความ ผิด</p>	<p>หายต่อสิ่งปลูกสร้างถาวร รวมทั้งเกิด อันตรายต่อความปลอดภัย (ค) การจัดวาง หรือกระทำการใดๆ กับ อุปกรณ์เสริมจนน่าจะเป็นอันตรายต่อ สิ่งปลูกสร้างถาวร หรือเป็นอันตรายต่อ ความปลอดภัย 2.2 การกระทำที่มุ่งกระทำโดยตรง ต่อบุคคล (ก) การใช้ความรุนแรงกับบุคคลซึ่งอยู่ ณ สิ่งปลูกสร้างถาวร และก่อให้เกิด อันตรายต่อความปลอดภัย (ข) การกระทำอย่างใดๆ หรือการบังคับ ขู่เข็ญเพื่อให้บุคคลกระทำการอันก่อให้เกิด อันตรายต่อสิ่งปลูกสร้างถาวร (ค) ทำให้บุคคลอื่นได้รับบาดเจ็บ หรือ</p>		<p>หากจะมี มีเพียงข้อบัญญัติเกี่ยว กับการวางเพลิงเผาทรัพย์ การทำ ให้มีความเสียหายต่อสิ่งปลูกสร้าง หรือมุ่งกระทำโดยตรงต่อบุคคล (ก) การใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระ ทำการอันใดอันก่อให้เกิดอันตราย ร้ายแรงต่อร่างกาย หรือเสรีภาพ (ข) การขู่เข็ญเพื่อบังคับให้รัฐบาล หรือองค์การระหว่างประเทศกระทำ การอย่างใดอย่างหนึ่งอันทำให้เกิด ความหวาดกลัวแก่ประชาชน 2.3 การกระทำในลักษณะอื่นๆ (ก) การขู่เข็ญว่าจะกระทำการก่อ การร้าย (ข) การสะสมกำลังพล หรืออาวุธ</p>	<p>2. การนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเล 3. การทำการประมงอันเป็นความผิด ตามกฎหมาย 4. การทำผิดกฎหมายฉบับต่างๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุม เครื่องอุปโภคบริโภค กฎหมายว่าด้วย แร่ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด กฎ- หมายว่าด้วยคนเข้าเมือง กฎหมาย เกี่ยวกับการประมง เป็นต้น</p>

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียม ในทะเล พ.ศ. 2530	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
2. ลักษณะของ การกระทำความ ผิด	ฆ่าบุคคลอื่นเพื่อให้การกระทำอันมุ่ง กระทำต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรสำเร็จลง 2.3 การกระทำในลักษณะอื่นๆ (ก) การปลุกกระดมคน หรือบังคับรัฐบาล ให้กระทำการ (ข) การจัดให้บุคคลกระทำความผิด (ค) การพยายามกระทำความผิด		จัดหา หรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้ หรือ รับการฝึกการก่อการร้าย (ค) การเตรียม หรือสมคบกันเพื่อ ก่อการร้าย (ง) การยุยงให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ในการก่อการร้าย (จ) การสนับสนุนการกระทำความผิด	
3. เขตที่กฎหมาย บังคับใช้กับการ กระทำความผิด	การกระทำนั้นเกิดขึ้นกับสิ่งปลูกสร้าง ถาวรที่ตั้งอยู่บนไหล่ทวีป	การกระทำนั้นต้องเกิดขึ้นบนไหล่ ทวีป หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ	ไม่มีการระบุเอาไว้แน่ชัด	ไม่มีการระบุเอาไว้แน่ชัด
4. อำนาจอธิปไตย ในการดำเนินการ กับผู้กระทำผิด	รัฐมีอำนาจในการดำเนินการกับผู้กระทำ ความผิด หากว่า (ก) การกระทำเป็นการทำต่อสิ่งปลูก สร้างถาวรของรัฐนั้น (ข) เป็นการกระทำลงโดยคนที่มี	1. ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือส่งหรือบังคับ ให้เรือ หรืออากาศยานที่มีเหตุอัน ควรสงสัยว่ากระทำการวินาศกรรม หยุด ณ ที่ใดที่หนึ่ง เพื่อ (ก) ตรวจ หรือค้น	ไม่มีการระบุเอาไว้แน่ชัด	เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจทำการ หรือสั่งให้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (ก) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือ หรือคนประจำเรือให้หรือของเพื่อทำ

เนื้อหา และสาระสำคัญ	อนุสัญญาเพื่อการปราบปราม การกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย ต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ทางทะเล ค.ศ. 1988	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียม ในทะเล พ.ศ. 2530	ประมวลกฎหมายอาญา	พระราชบัญญัติให้อำนาจทหาร เรือเพื่อปราบปรามการกระทำ ความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490
4. อำนาจรัฐใน การดำเนินการ กับผู้กระทำผิด	สัญชาติของรัฐนั้น	(ข) สอบสวนผู้ควบคุมเรือ หรืออา กาศยาน (ค) ควบคุมผู้ต้องหาไว้สอบสวน 2. ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือไล่ติดตาม เรือต่างประเทศที่ต้องสงสัยว่ากระทำ ความผิด		การตรวจค้น (ข) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือ เพื่อบังคับเรือไปยังสถานที่ที่สะดวก ในการตรวจค้น (ค) ยึดเรือไว้ (ง) จับ และควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำ ความผิด
5. เจ้าหน้าที่ผู้มี อำนาจในการดำ เนินการกับผู้กระทำ ความผิด	ไม่ได้มีการกำหนดไว้ชัดเจน	เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสอบสวน เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่	เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้มีอำนาจในการ สืบสวน และสอบสวน	เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวน และสอบสวนได้

จากตารางเปรียบเทียบที่ 1-2 เบื้องต้น จะเห็นได้ว่าทั้งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 ซึ่งมุ่งให้ความคุ้มครองความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลและความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปนั้นจะมีทบัญญัติ และเนื้อหาที่มุ่งคุ้มครองที่ค่อนข้างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด การดำเนินการด้านพยานหลักฐาน การระงับข้อพิพาท หรือแม้กระทั่งความร่วมมือของบรรดาประเทศภาคี ในขณะที่ประเทศไทยในปัจจุบันนี้ยังคงไม่มีกฎหมายตัวใดที่สอดคล้อง หรือเป็นไปตามสาระสำคัญของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทั้งหมด โดยมีเพียงแค่ตัวบทกฎหมายที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเท่านั้น อาทิ พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534 พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. 2490 หรือประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม กฎหมายภายในของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นก็ยังคงจะไม่สามารถให้ความคุ้มครองการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลและความปลอดภัยของสิ่งปลูกสร้างถาวรทางทะเลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนัก เนื่องจากกฎหมายแต่ละฉบับต่างมีข้อจำกัดในการให้ความคุ้มครอง หรือต่างมีข้อจำกัดในการใช้อำนาจรัฐในการปราบปรามผู้กระทำความผิด ประกอบกับปัจจุบันการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการก่อการร้ายทางทะเลได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และปรากฏในหลายรูปแบบไม่เฉพาะการใช้เรือเพื่อเป็นยานพาหนะในการกระทำความผิดเท่านั้น ดังนั้น หากมองในแง่ของความจำเป็นในด้านกฎหมายแล้ว การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยมีกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับ การป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลที่มีแบบแผน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกว่าที่ปัจจุบันเป็นอยู่ อนึ่ง ในการดำเนินการเข้าเป็นภาคีดังกล่าวนี้ ประเทศไทยก็จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่มีในปัจจุบันเพื่อให้สอดคล้อง และเป็นไปตามอนุสัญญาฯ เช่นกัน ทั้งนี้ จะขอกล่าวในบทถัดไป

3.2 ประเด็นการเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ของประเทศต่างๆ

ในปัจจุบัน ประเทศไทยยังคงไม่ได้พิจารณาเข้าร่วมเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของสิ่ง

ปลูกสร้างถาวรบนไหล่ทวีป ค.ศ. 1988 ในขณะที่ประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียนกลับเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ดังกล่าวแล้ว ดังจะเห็นได้จากตารางด้านล่างนี้

ตารางที่ 3 ประเทศสมาชิกอาเซียนกับการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ประเทศ	วันที่ทำการลงนามเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ	วันที่ทำการลงนามเป็นภาคีของพิธีสารของอนุสัญญาฯ
1. บรูไนดารุซซาลาม	4 ธันวาคม 2004	4 ธันวาคม 2003
2. กัมพูชา	18 สิงหาคม 2006	18 สิงหาคม 2006
3. อินโดนีเซีย	-	-
4. ลาว	-	-
5. มาเลเซีย	-	-
6. พม่า	19 กันยายน 2003	19 กันยายน 2003
7. ฟิลิปปินส์	6 มกราคม 2004	6 มกราคม 2004
8. สิงคโปร์	3 กุมภาพันธ์ 2004	-
9. ไทย	-	-
10. เวียดนาม	12 กรกฎาคม 2002	12 กรกฎาคม 2002

หนึ่งในการพิจารณาของประเทศไทยเพื่อเข้าเป็นภาคีของทั้งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว นอกจากประเด็นความจำเป็นในทางกฎหมายแล้ว ประเทศไทยควรพิจารณาถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ของรัฐอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกับประเทศไทยด้วย เนื่องจากหากประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ที่ประเทศอื่นๆ ซึ่งอยู่ในภูมิภาคเดียวกันเป็นรัฐภาคีแล้ว การดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และความปลอดภัยต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีปก็ย่อมที่จะเป็นไปในทางเดียวกัน และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีกฎหมายที่มีแนวทางที่เป็นไปในทางเดียว ก่อให้เกิดความสะดวกในการบังคับใช้

3.3 การวิเคราะห์ข้อดี และข้อเสียของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

ในการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว เราจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงข้อดี และข้อเสียของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวก่อนที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าวด้วย เพื่อให้เห็นถึงความเหมาะสมว่าเมื่อประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวแล้ว ประเทศไทยจะมีผลกระทบแค่ไหน เพียงไร ทั้งนี้ พอที่จะสรุปได้ดังนี้

3.3.1 ข้อดีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

- (1) เป็นอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ที่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ปราบปรามการกระทำทั้งปวงที่มิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และกำหนดวิธีการในการดำเนินคดีเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน เช่น มีการกำหนดวิธีในการจัดตั้งเขตอำนาจเหนือการกระทำความผิด³⁵ รวมทั้งวิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน³⁶
- (2) อนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ มีการกำหนดขอบเขตการบังคับใช้ไว้กว้าง ดังนั้นการบังคับใช้กฎหมาย หรือการอนุวัติกฎหมายตามนั้นทำได้ค่อนข้างง่าย และไม่ซับซ้อน
- (3) มีการกำหนดวิธีการเพื่อจัดตั้งเขตอำนาจรัฐเหนือการกระทำความผิดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้เกิดความแน่นอนในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด กล่าวคือ การกระทำที่เป็นความผิดตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นี้จะเป็นความผิดที่โดยสภาพแล้วต้องเกิดขึ้นในทะเล และอาจไม่ได้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขตของรัฐใดรัฐหนึ่ง ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันการโต้แย้งว่าคดีที่เกิดขึ้นจะถูกพิจารณาโดยศาลของผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมตัวผู้ต้องหา หรือจำเลยของรัฐนั้น หรืออาจมีความล่าช้าในการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เป็นต้น

³⁵ ปรากฏตามมาตรา 6 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

³⁶ ปรากฏตามมาตรา 8 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

- (4) การให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องหา หรือจำเลยโดยกำหนดหลักประกันความชอบธรรม ในการดำเนินคดี และการกำหนดสิทธิของผู้ต้องหา หรือจำเลย³⁷ไว้อย่างชัดเจนซึ่งเป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชนที่นานาประเทศให้การยอมรับ
- (5) มีบทบัญญัติกำหนดให้ความผิดตามอนุสัญญาฯ เป็นความผิดที่รัฐสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่อาจได้ทำขึ้นระหว่างรัฐภาคี ซึ่งส่งผลให้การนำตัวผู้ที่กระทำความผิดมาลงโทษ ได้ง่ายขึ้น³⁸
- (6) มีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการกระทำความผิดไว้ด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร การแจ้งเบาะแส การแจ้งเรื่องต่างๆ เป็นต้น อันเป็นมาตรการในการป้องกันก่อนที่การกระทำความผิดจะเกิดขึ้น จึงเห็นได้ว่าอนุสัญญาฯ นี้มิได้บัญญัติแต่เพียงหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับกรณีที่เกิดการกระทำความผิดแล้วเท่านั้น แต่ยังมีกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้ก่อนที่ความผิดจะได้กระทำอีกด้วย เช่นกรณีของการพยายามกระทำความผิด เป็นต้น
- (7) การปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ จะสามารถทำได้ง่ายเพราะกำหนดวิธีการดำเนินคดี และ มาตรการในการลงโทษให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐภาคี เช่นวิธีการควบคุมตัว หรือสอบสวนจำเลย หรือผู้ต้องหา โดยจะเห็นได้ว่าการผูกวิธีการดำเนินคดีไว้กับกฎหมาย ภายในของรัฐภาคีจะส่งผลให้รัฐที่กำลังพิจารณาเข้าเป็นภาคีเกิดความมั่นใจได้ว่าวิธีการ ดำเนินคดีจะเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐตน ทั้งไม่เป็นการก้าวล่วงการใช้อำนาจทาง อาญาในดินแดนของรัฐนั้น ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ทำให้ปัญหาในการขัดกันของกฎหมายจึง เกิดขึ้นได้ยาก และอาจส่งผลให้รัฐต่างๆ ตัดสินใจเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาฉบับนี้มากขึ้น

3.3.2 ข้อเสียของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัย ในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัย ในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ถูกจัดทำขึ้นโดยองค์การทางทะเล ระหว่างประเทศและมีได้เกิดจากการประชุมร่วมกันของทุกประเทศทั่วโลก จึงอาจจะมีบาง บทบัญญัติที่มีความไม่เหมาะสมกับประเทศบางประเทศที่มีได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การทาง ทะเลระหว่างประเทศในการพิจารณาร่าง หรือจัดทำอนุสัญญาฉบับนี้ได้ ดังนั้นการพิจารณาจะเข้า เป็นภาคี จึงต้องมีการพิจารณาถึงข้อเสียของอนุสัญญาประกอบตัวอย่างเล็งไม่ได้ ซึ่งผู้เขียนเห็น

³⁷ ปรากฏตามมาตรา 7 วรรค 3 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วย กฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

³⁸ ปรากฏตามมาตรา 11 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วย กฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

ว่าอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ มีข้อเสีย ดังต่อไปนี้

- (1) การกำหนดเรื่องวิธีการดำเนินคดีอาญา และมาตรการการลงโทษ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐภาคีอาจส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในมาตรการดังกล่าวได้ กล่าวคือมาตรฐานการคุ้มครองของกฎหมายในเรื่องสิทธิต่างๆ ของผู้ต้องหา หรือจำเลย อาจแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ ซึ่งอาจทำให้ผู้ต้องหา หรือจำเลยได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมได้ เช่น อาจไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมจากผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องหา หรือจำเลยของรัฐนั้นหรืออาจมีความล่าช้ากว่าในการได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย เป็นต้น
- (2) การที่อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ กำหนดว่าเมื่อควบคุมตัวผู้ต้องหา หรือจำเลยแล้วให้แจ้งไปยังรัฐภาคีที่ได้ทำการจัดตั้งเขตอำนาจศาล และแจ้งไปยังรัฐที่มีความสนใจในคดีโดยไม่ชักช้า³⁹ อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาเท่าที่ควร เพราะการแจ้งดังกล่าวต้องใช้เวลาในการติดต่อไปยังรัฐอิกรัฐหนึ่ง ซึ่งหากผู้ต้องหาเป็นผู้บริสุทธิ์ก็จะทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องเสียอิสรภาพ หรือถูกจำกัดสิทธิในช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งเป็นระยะเวลานานเกินสมควร ดังนั้น หากให้ทำการสอบสวน หรือพิจารณาคดีทันทีน่าจะก่อให้เกิดความรวดเร็วมากกว่า
- (3) เมื่อพิจารณาตามอนุสัญญาฯ แล้วจะพบว่าอนุสัญญามีได้มีการกำหนดระวางโทษของการกระทำความผิดเอาไว้ โดยรัฐภาคีจะต้องไปดำเนินการเพื่อให้สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดตามอนุสัญญาเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง⁴⁰ และการที่รัฐภาคีสามารถกำหนดบทลงโทษได้อย่างเสรีนี้ อาจส่งผลให้บทลงโทษไม่มีความยุติธรรม ไม่มีความเป็นเอกภาพ หรือมาตรฐานเดียวกัน ผลที่ตามมาก็คือ การที่แม้จะกระทำความผิดในลักษณะเดียวกัน แต่โทษที่จำเลยได้รับอาจมีความแตกต่างกัน เพราะถูกดำเนินคดีโดยรัฐที่ต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรัฐที่เป็นผู้ใช้อำนาจ
- (4) การจัดตั้งเขตอำนาจศาลเหนือการกระทำความผิด ซึ่งตามอนุสัญญาฯ ได้กำหนดให้รัฐภาคีอื่นที่มีได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นในรัฐนั้น อาจสามารถจัดตั้งเขตอำนาจศาลเหนือการกระทำความผิดได้นั้นมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของประเทศไทยอย่างเลี่ยงไม่ได้ ในกรณีที่ความผิดได้เกิดในอาณาเขตของประเทศไทย กล่าวคือ หากเป็นการกระทำความผิด

³⁹ ปรากฏตามมาตรา 7 วรรค 5 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

⁴⁰ ปรากฏตามมาตรา 5 ของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988

ในทะเล อาณาเขตของประเทศไทยซึ่งตามหลักอำนาจอธิปไตย ประเทศไทยมีสิทธิที่จะดำเนินคดีกับผู้ต้องหา หรือจำเลยนั้นได้โดยลำพัง ไม่ว่าจะเป็นการสอบสวน หรือการพิจารณาคดีในชั้นศาล แต่ถ้าหากประเทศไทยเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ซึ่งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ ก็อาจจะเกิดกรณีที่รัฐภาคีอื่นอาจทำการขอให้ประเทศไทยส่งตัวผู้ต้องหา หรือจำเลยไปเข้ารับการพิจารณาคดีที่รัฐอื่นซึ่งได้จัดตั้งเขตอำนาจศาลเหนือการกระทำความผิดแทน ซึ่งจะเห็นได้ว่าในกรณีนี้อำนาจอธิปไตยจะถูกกระทบอย่างเลียงไม่ได้

อย่างไรก็ดี ในกรณีมีความเห็นว่าแม้การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ประเทศไทยอาจต้องเสียอำนาจอธิปไตยไปบ้าง แต่เมื่อพิจารณาถึงผลดีจากการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นี้แล้ว น่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยมากกว่า เนื่องจากหากมีการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลแล้วประเทศไทยก็จะสามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในเรื่องนั้นได้ ซึ่งย่อมดีกว่าการที่ประเทศไทยอาจจะไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้นั้นได้ เพราะไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดๆ ให้อำนาจไว้หรือไม่มีการอนุวัติการกฎหมายตามอนุสัญญาฯ เลย

อย่างไรก็ตามในการพิจารณาเพื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญานั้นนอกจากจะคำนึง และพิจารณาถึงข้อดี ข้อเสียตามเนื้อหาของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ แล้ว ยังคงจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงข้อดี และข้อเสียของการที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าวด้วย เพื่อให้การนำมาปรับใช้ในประเทศไทยนั้นเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะขอกล่าวในส่วนถัดไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อดี-ข้อเสียหากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

จากการศึกษา และวิเคราะห์ถึงข้อดี และข้อเสียของบทบัญญัติตามอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้นจะเห็นว่าประเทศไทยควรที่จะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ

และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ฉบับดังกล่าวเนื่องจาก ประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์จากการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ พิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังนี้

- (1) อนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้นมีวัตถุประสงค์หลักที่จะมุ่งคุ้มครองความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเลเป็นสิ่งสำคัญ ในขณะที่กฎหมายภายในของประเทศไทยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งคุ้มครองในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด
- (2) การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ จะทำให้ประเทศไทยมีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล และการกระทำอันเป็นการละเมิดต่อความปลอดภัยต่อสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติเฉพาะที่ใช้กับเรื่องดังกล่าวนี้ คงมีแต่เพียงการนำหลักเกณฑ์จากกฎหมายอื่นที่มีอยู่มาปรับใช้แก่กรณี เช่นประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534 หรือพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551⁴¹ เป็นต้น
- (3) การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นอกจากจะทำให้ได้รับความคุ้มครองในเรื่องความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ไม่ว่าจะเป็นต่อคน หรือสินค้าบนเรือ ซึ่งถือเป็นการคุ้มครองความชอบธรรมทางกฎหมายให้แก่บุคคลทั้งหลายที่ต้องมีส่วนได้ส่วนเสียในความปลอดภัยของเรือเดินทะเลนั้นแล้ว ยังช่วยส่งผลดีต่อมุมมองของต่างชาติในกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศไทยอีกด้วย กล่าวคือ ทำให้ต่างชาติได้เห็นว่ายประเทศไทยมีนโยบายที่จริงจังในการป้องกัน และปราบปรามการกระทำที่มิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล โดยการมีกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้บังคับอันจะส่งผลให้ต่างชาติเกิดความเชื่อมั่นว่าตนได้รับความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล โดยปราศจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีความเสี่ยงต่อการประสพภัยเช่นว่านี้น้อยที่สุด ในประการสำคัญเป็นการช่วยสนับสนุนให้

⁴¹ พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้กำหนดไว้ว่าการร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องเป็นกรณีที่ประเทศดังกล่าวมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยเท่านั้น หรือกรณีที่ไม่มีสนธิสัญญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอได้แสดงชัดเจนว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

- ต่างชาติพิจารณาเข้ามาลงทุนทำการค้ากับประเทศไทยมากยิ่งขึ้นอันเป็นการส่งผลให้ธุรกิจพาณิชย์นาวีของประเทศไทยเจริญเติบโต และเป็นที่ยอมรับของสากลตามมา
- (4) การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทำให้ประเทศไทยมีกฎหมายที่มีความทันสมัย และส่งผลให้เป็นที่ยอมรับของประเทศต่างๆ อันส่งผลให้เป็นการเอื้ออำนวยต่อการเดินเรือทางทะเล และเพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้า การขนส่งทางทะเล ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาธุรกิจพาณิชย์นาวีของประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับของอารยประเทศ

ตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าประเทศไทยล้วนได้รับความเสียหายจากการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ รวมไปถึงการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล ทั้งที่มุ่งจะกระทำต่อเรือที่กำลังเดินทะเล และสิ่งปลูกสร้างถาวรซึ่งตั้งอยู่บนไหล่ทวีป ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงระหว่างประเทศ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และจากความเสียหายดังกล่าวนี้เอง ทำให้ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินการต่างๆ เพื่อที่จะเป็นการป้องกันปราบปราม และต่อต้านการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล และวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ และความเหมาะสมกับประเทศไทยก็คือ การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ

หากแต่การเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น ประเทศไทยก็จำเป็นที่จะต้องปรับตัวในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน และด้านกฎหมาย โดยเฉพาะด้านกฎหมายนั้น ประเทศไทยอาจจะต้องพิจารณาว่ากฎหมายภายในของตนเองว่ากฎหมายภายในของตน มีกฎหมายฉบับใดบ้างที่มีความสอดคล้องไปกับบทบัญญัติของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ทั้งกฎหมายสารบัญญัติ และกฎหมายวิธีสบัญญัติ รวมทั้งการปรับตัวในด้านกฎหมายของประเทศไทยว่าจำเป็นหรือไม่ที่ประเทศไทยจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายที่ตนมีอยู่ หรือแม้กระทั่งการตรากฎหมายเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ และพิธีสารของอนุสัญญาฯ ดังกล่าว ซึ่งการวิเคราะห์กฎหมายของประเทศไทย ในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือทางทะเล ค.ศ. 1988 และพิธีสารของอนุสัญญาฯ นั้น จะกล่าวในบทถัดไป